

HỎI VÀ ĐÁP

🦋 Và tôi vui mừng được ở đây một lần nữa tối nay trong sự hầu việc Chúa chúng ta. Và bây giờ, nhìn thấy tất cả anh chị em hạnh phúc và hát những bài hát xưa tuyệt vời này, tất cả đầy đầy thánh linh và vân vân, khiến chúng ta cảm thấy thực sự dễ chịu.

2 Và chúng tôi vui mừng khi cố gắng dành một chút thời gian tối nay để trả lời một hoặc hai câu hỏi. Chúng tôi đã làm mất khá nhiều thời gian của anh chị em sáng nay, nhưng tôi hy vọng anh chị em nhận được phước hạnh mà tôi vừa nói về nó. Nó là...Anh em biết đấy, chúng ta có rất nhiều điều để nói, phải không? Và chúng ta có một Người để nói về, đó là Chúa Jêsus của chúng ta.

3 Anh Teddy, nếu tôi muốn...nếu anh muốn, anh cứ ở lại trên đây một lát. Tôi được cho biết có một đứa trẻ bị ốm trong tòa nhà.

4 Và trước khi tôi bắt đầu điều này, chúng tôi đã dự lễ Tiệc thánh (vì vậy chúng tôi muốn...không muốn mất quá nhiều thời gian) và có lẽ là một lễ báp-têm. Và họ...tôi muốn—để cầu nguyện cho những ai muốn được cầu nguyện trước, rằng điều này, để cầu nguyện cho người bệnh trước, trước khi tôi bắt đầu.

5 Và bây giờ, nếu...Teddy, nếu anh muốn, hãy chơi bài hát này, *Danh Y Đại Tài Giờ Này Ở Gân*. Và chúng ta sẽ gọi lên những người đau và cầu xin các ơn phước cho họ ở đây. Bao nhiêu người ở đây để được cầu nguyện cho tối nay? Có một vài người chúng tôi đã bỏ lỡ sáng nay. Nếu các bạn giơ tay lên, nếu các bạn...[Băng trống—Bt.]...và nghe lời chứng đó, và ngợi khen Đức Chúa Trời vì tất cả sự tốt lành của Ngài. Ngợi khen Đức Chúa Trời mà mọi ơn lành tuôn trào. Đúng thế không?

6 Bây giờ, chúng ta sẽ bắt đầu nhanh chóng về những lời chứng này ngay bây giờ, và chúng tôi sẽ cố gắng, hoặc, xin lỗi, dựa trên các câu hỏi. Và tôi hy vọng rằng Chúa sẽ tuôn đổ các ơn phước của Ngài theo—theo cách này.

7 Và bây giờ, đừng để tôi nói quá lâu về chúng. Anh Cox, tôi sẽ kêu gọi sự chú ý của anh, anh và các chấp sự đang ngồi ở hàng

ghế đầu, để ngăn tôi lại khi tôi...khi đến giờ cho chúng ta dự lễ Tiệc thánh (anh em hiểu không?), vì tôi đã giữ họ quá lâu. Tôi sẽ cố gắng đi nhanh nhất như tôi có thể. Và sau đó, nếu tôi không hoàn thành chúng vào Chúa nhật này, thì tôi sẽ trả lời chúng vào Chúa nhật tới; không, tôi sẽ cố gắng trả lời hết tối nay.

⁸ Chúng là những câu hỏi hay như vậy. Và tôi nói với các bạn, hỡi các bạn, nếu đó không phải là sự phấn hưng và những điều đang diễn ra, tôi muốn dành khoảng một tuần cho những lời dạy trực tiếp trong Kinh Thánh về...về Sáng thế ký, và Xuất Hành, và Khải huyền, và vân vân, và—và chỉ cần có một—một thời gian thực sự tốt. Tôi thích những câu hỏi sâu sắc về Kinh Thánh và những sự dạy dỗ trong Kinh Thánh, miễn là anh em không sa đà vào một số điều gì đó hoang đường. Chỉ ở ngay thẳng trong Lời Đức Chúa Trời đơn giản, xưa, thuần khiết; Nó sẽ đưa anh em đi thẳng qua. Anh em không tin điều đó sao?

⁹ Ồ, sáng nay, chúng ta đã có một số—một số câu hỏi hay nhất, một số trong đó về một trăm bốn mươi bốn ngàn người, họ là ai, và họ sẽ là thành phần nào? Và—và về Cô Dâu. Và ồ, rất nhiều thứ, và chỉ những câu hỏi thực sự rất sâu sắc. Và tôi đã còn một vài câu mà tôi đã không hoàn thành.

¹⁰ Bây giờ, tối nay chúng ta sẽ bắt đầu ngay tại đây về câu này, và câu xin Chúa giúp đỡ chúng ta. Và bây giờ, chúng ta không thể mở Kinh Thánh. Chúng ta có thể mở Nó như thế này, nhưng cần có Đức Chúa Trời để mở Nó thực sự cho chúng ta. Chúng ta có thể kéo các trang. Nhưng trong Sách Khải Huyền, khi Giảng nhìn, và ông thấy Đấng ngồi trên Ngai, và có...Ngài có một Quyển Sách trong tay Ngài. Và không có người nào xứng đáng để lấy Cuốn Sách, hoặc mở Ấn, hoặc thậm chí nhìn vào đó. Không có người nào trên Trời, không có người nào dưới đất, hoặc không có người nào bên dưới đất, hoặc không có nơi nào là—là xứng đáng. Và ông đã thấy một Chiên Con, như Nó đã bị giết từ buổi sáng thế. Và Nó đã đến và lấy Sách ra khỏi tay Ngài và mở các Ấn; Đó là Chúa Jêsus Christ.

¹¹ Bây giờ, tôi đã nói chuyện với một người trong tuần này, một doanh nhân rất nổi tiếng trong thành phố, người đã nói với tôi

về việc quay trở lại Châu Phi và Ấn Độ: anh ấy nói, “Tại sao, họ vừa giết xong một tướng người Anh ở nơi đó.”

Tôi đã nói, “Điều đó có liên quan gì đến tôi?”

Anh ấy nói, “Anh sẽ quay trở lại nơi mà tất cả những vụ giết người đó đang diễn ra, cuộc bạo động chủng tộc đó, và vân vân à?”

Tôi nói, “Chắc chắn, đó là nơi tôi cần đến, nơi Chúa muốn tôi đến.”

Anh ấy nói, “Nếu họ giết anh thì sao?”

Tôi nói, “Ồ, nếu Chúa muốn tôi bị giết, tôi sẽ thật sự bị giết, vậy thôi.”

Và anh ấy nói, “Ồ, chao ôi!” Nói, “Anh Branham, anh không nên nghĩ thế.Ồ,” nói, “tôi không quan tâm. Tôi nghĩ anh sùng đạo, và tôi nghĩ anh là một người tốt,” anh ấy nói, “nhưng họ thậm chí đã giết Chúa Jêsus Christ.”

Tôi nói, “Chắc chắn, đó là ý muốn của Đức Chúa Trời.”

Anh ấy nói, “Gì hả? Ý của Đức Chúa Trời à?” Tôi...Và người đó đã đi nhà thờ (ông ấy gần bảy mươi), đã đi nhà thờ (ông ấy được ghi tên vào một giáo hội lớn trong thành phố này từ khi còn nằm trong nôi), và đã lớn lên, và không bao giờ biết rằng ý muốn của Đức Chúa Trời là Chúa Jêsus phải chết.

¹² Ồ, tôi nói, “Anh ơi, Ngài đã bị giết từ buổi sáng thế, ngay từ ban đầu. Ngài đã bị giết trước khi Ngài đến thế gian.” Đúng thế không? Ngài là Chiên Con của Đức Chúa Trời bị giết từ khi tạo dựng trái đất.

¹³ Chúng ta hãy dành một chút thời gian để thưa chuyện với Ngài về các câu hỏi. Giờ đây, thưa Cha, chúng con không xứng đáng và không thể, chúng con nhận biết, để mở Sách hay nhìn vào đó. Nhưng xin để Chiên Con đến tối nay, Chiên Con của Đức Chúa Trời đã bị giết từ buổi sáng thế, lấy những thứ thuộc về Đức Chúa Trời và tặng chúng cho hội chúng. Cầu xin Đức Thánh Linh mang những lời này, và xin cho chúng không phải là lời của con hay lời của người, nhưng xin cho chúng là Lời của Đức

Chúa Trời cho mọi tấm lòng đói khát. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Câu hỏi đầu tiên tôi có ở đây (chúng tôi không thay thế chúng hay bất cứ điều gì, nhưng chỉ giống y cách chúng đến), nó có vẻ là một câu hỏi rất hay. Đầu tiên, bao nhiêu người ở đây quan tâm đến câu hỏi? Chúng ta hãy xem của bạn...Ồ, điều đó rất tốt. Miễn là tôi biết.

**15. Bây giờ. Con người khi chết có được lên Thiên đàng hay—
hay xuống địa ngục ngay lập tức, hay họ chờ đợi sự phán
xét?**

¹⁴ Đó là một câu hỏi rất hay. Và nó...sẽ xứng đáng được suy nghĩ kỹ về nó, bởi vì đó là một câu hỏi khiến mọi người quan tâm, người ấy sẽ ra sao khi cuộc đời này qua đi? Mọi người đều quan tâm. Bây giờ, tôi, về phần mình, tôi—tôi sẽ không biết. Tôi phải trả lời từ Kinh Thánh.

¹⁵ Cách đây không lâu tôi đoán một người phụ nữ vừa mới thanh toán hóa đơn điện thoại năm mươi đô la từ Los Angeles, khoảng ba mươi lăm hoặc bốn mươi phút, hoặc có thể lâu hơn, cuộc gọi đường dài, cố gắng để tôi nói rằng việc cô ấy bỏ chồng và kết hôn với người đàn ông khác là hợp pháp và đúng đắn. Tôi sẽ không làm điều đó. Không! Tôi nói, “Không, chắc chắn không!”

Cô ấy nói, “Ồ, chồng tôi là một tội nhân, còn người này là một Cơ-đốc nhân.”

¹⁶ Tôi nói, “Điều đó không liên quan gì. Chị sẽ là kẻ ngoại tình chắc chắn hết sức.”

Nói, “Ồ, tôi bị bệnh lao, và tôi không cần thiết phải sống nếu tôi không thể có được người đàn ông này.”

¹⁷ Tôi đã nói, “Chị chỉ mê đắm chứ không yêu, bởi vì chị không thể, vậy thôi, vì đó là chồng của chị. Và chị sẽ sống với anh ấy cho đến khi cái chết chia lìa anh chị. Bất cứ điều gì khác từ đó, chị đang ngoại tình.” Và vì vậy, cô ấy cứ tiếp tục bám vào. Tôi nói, “Thưa chị, không cần...”

Cô ấy nói, “Nếu anh chỉ nói với tôi điều đó thì được.”

Tôi nói, “Tôi sẽ không làm điều đó.” Tôi nói, “Tôi...”

Cô ấy nói, “Ồ, Anh Branham, chúng tôi đã tin tưởng rất nhiều vào anh.”

18 Tôi nói, “Thế thì lắng nghe những gì tôi đang cố gắng nói với chị. Tôi đang nói với chị Lê thật, vì tôi không thể nói gì ngoài những gì Đức Chúa Trời đã phán.” Đức Chúa Trời đã phán điều đó là đúng, vì vậy nó hoàn toàn chính xác như vậy. Hiểu không? Tôi đã nói, “Đó là cách nó—nó được cho là như vậy, và đó là cách nó phải như vậy.”

19 Và bây giờ, trong những câu hỏi này, đó là cách chúng tôi muốn giống như vậy. Bây giờ, luôn luôn nghĩ...Bây giờ, ở đây, anh em nhận ra, trong số ít người này tối nay, có thể có tất cả các loại ý kiến khác nhau; và chúng tôi nghĩ rằng tất cả họ đều tốt, mỗi người trong số họ. Ý kiến của anh em là tốt, và đó là một... Nhưng bây giờ, những gì chúng ta làm, chúng ta phải có ai đó... Giống như ngỗng, vịt, bất cứ thứ gì, mọi thứ ha...ong, mọi thứ đều có một nhà lãnh đạo. Nếu ông chúa chết, các bạn biết điều gì xảy ra. Vịt đầu đàn chết, chúng phải kiếm một con khác. Đó, chúng chỉ cần có một kẻ lãnh đạo.

20 Và con người phải có một người lãnh đạo; và Đấng Lãnh Đạo là Đức Thánh Linh. Và Đức Thánh Linh đặt trong Hội thánh trước hết, là các sứ đồ, sau đó, các tiên tri, và vân vân.

Người nào đó đã nói cách đây không lâu, nói, “Ồ, Anh Branham, chúng ta không cần ai dạy chúng ta. Khi Đức Thánh Linh đến, chúng ta không cần bất kỳ ai giảng dạy.” Nói, “Kinh Thánh nói rằng các ngươi không—không cần sự dạy dỗ.”

21 Tôi nói, “Thế thì tại sao cùng một Đức Thánh Linh đã sắp đặt trong Hội thánh các giáo sư, đây, thấy đấy, và sắp đặt trật tự Hội thánh?” Họ sẽ...Chúng ta phải có các giáo sư. Đúng thế.

22 Nhưng anh em không nên có bất cứ ai...Không cần phải dạy anh em nói, “Ngươi chớ phạm tội tà dâm; ngươi không được thề, và hãy lấy...” Anh em biết điều đó rồi. Chính lương tâm của anh em với Đức Thánh Linh nói với anh em rằng làm điều đó là sai.

23 Nhưng bây giờ đối với sự dạy dỗ Kinh Thánh, cần có một người nào đó được xức dầu bằng Đức Thánh Linh. Đúng thế. Và Đức Chúa Trời đã thiết lập Hội thánh theo trật tự bởi các sứ đồ và

tiên tri, và các ân tứ chữa bệnh, và các phép lạ, và vân vân. Ngài sắp đặt Hội thánh theo trật tự và đặt để các giáo sư và vân vân vào đó để hướng dẫn và chỉ đạo Hội thánh của Ngài. Và sáng nay, chúng ta, như chúng ta đã nói, Chúa Jêsus trên trái đất như Thân thể của Ngài... Và ngay khi thân thể của Ngài di chuyển, nó giống như một cái bóng phản chiếu xuống trái đất. Nó sẽ di chuyển với thân thể đó.

²⁴ Bây giờ, nhiều người... Người Cơ Đốc Phục Lâm tin rằng khi một người chết thì người đó đi ngay vào mồ mả và ở lại đó, linh hồn, thể xác, và mọi thứ khác, cho đến khi phục sinh. Và họ... Họ gọi đó là “linh hồn đang ngủ.” Ồ, điều đó ổn thôi. Tất cả đều ổn miễn là họ tin Chúa Jêsus Christ và được tái sinh, điều đó sẽ không làm hại họ. Nhưng bây giờ, theo Kinh Thánh, rằng khi một người chết, nếu người ấy là một Cơ-đốc nhân, nếu anh ấy được tái sinh, đầy dẫy Đức Thánh Linh, người ấy sẽ không bao giờ phải đứng trước sự phán xét của Đức Chúa Trời. Hiểu không? Người đó đi thẳng đến sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Và người ấy sẽ không bao giờ phải ở trong sự phán xét, bởi vì người ấy đã rồi... Thấy không?

²⁵ Tôi không cần phải trải qua những gì Đấng Christ đã chịu đựng cho tôi. Bây giờ, tôi là một tội nhân, nhưng sự phán xét của Đấng Christ... Đây là—đây là toàn bộ được tóm tắt trong một vài từ: Đức Chúa Trời phán, “Ngày nào các ngươi ăn, ngày đó các ngươi chết.” Điều đó đã được lập.

²⁶ Bây giờ, Đức Chúa Trời phải giữ Lời Ngài. Ngài không thể làm gì khác ngoài việc giữ Lời Ngài, bởi vì Ngài là Đức Chúa Trời. Vậy thì, Ngài không thể. Thế thì, Ngài... Anh em bị tách ra khỏi Đức Chúa Trời. Sự... Và rồi, anh em sinh ra trong tội lỗi, được hình thành trong sự gian ác, đến với thế giới nói dối. Vì vậy khi anh em được sinh ra, bản chất anh em là một tội nhân. Vì vậy không có gì trên đời anh em có thể làm về nó. Tôi không thể làm gì để tự cứu mình hoặc anh em để tự cứu mình. Chính là những gì Đấng Christ đã làm cho chúng ta trong Đức Chúa Trời, hay, những gì Đức Chúa Trời đã làm cho chúng ta trong Đấng Christ. Hiểu không? Ồ, không phải là tôi nghĩ *điều này* hay tôi làm *điều này*, mà là liệu Ngài đã làm *điều đó* hay không.

27 Ở bây giờ, chúng ta ở trong Ngài. Thế thì Ngài đã đứng trước sự phán xét của Đức Chúa Trời; Ngài đã nhận lấy sự phán xét. Và Ngài, đáng trong sạch không tội lỗi, không biết tội lỗi, nhưng đã trở nên tội lỗi vì chúng ta. Vì vậy chừng nào anh em ở trong Đấng Christ, anh em không bị phán xét. “Khi Ta nhìn thấy Huyết, Ta sẽ vượt qua các người.” Đấy, hiểu không? Chính là điều đó. Huyết, giải thoát chúng ta.

28 Vậy thì, tội nhân không bao giờ...Tội nhân phải chịu sự phán xét. Và sẽ không có gì ngoài sự phán xét này. Thật Huyết của Đấng Christ giống như một—một vòng tròn hoặc một cầu vồng bao quanh thế giới. Chừng nào anh em còn ở đây...Nếu Đức Chúa Trời có thể nhìn vào tình trạng của trái đất tối nay bằng cách nào khác ngoài Huyết của Đấng Christ, Ngài sẽ hủy diệt nó trong một giây. Ngài phải làm vậy. Chắc chắn Ngài phải làm vậy. Đó là nơi mà sự phán xét đang đến.

29 Bây giờ, nếu, hoặc, chừng nào có một người ở dưới đây, cho dù người đàn ông đó có say rượu hay không, và một kẻ đánh bạc, và một kẻ vô tín khủng khiếp, lòng thương xót của Đức Chúa Trời vẫn dền tội cho người đó. Và một người nữ, cô ấy có thể là, bất kể cô ấy có thể là gì, một gái điếm hay bất cứ điều gì, Huyết của Chúa Jêsus Christ vẫn chuộc tội cho cô ấy. Nhưng ngay khi linh hồn của cô ấy rời khỏi thân thể này và cô ấy vượt ra ngoài điều đó, cô ấy đã vượt qua lòng thương xót mà đến với sự phán xét. Đức Chúa Trời đã phán xét nó rồi. Điều đó xong rồi. Cô ấy đã xong việc. Cô ấy đã bị phán xét. Cô đã xét đoán...

30 Anh em tự xét đoán mình qua cách anh em đối xử với sự chuộc tội đã sẵn của Đức Chúa Trời, ở đó, cho tội lỗi của mình. Hiểu không? Anh em tự xét đoán mình. Anh em không nghĩ rằng Ngài *công bình* đủ để tha thứ cho anh em. Hiểu không? Nếu anh em nghĩ rằng Ngài sẽ tha thứ cho mình, hãy thú nhận những lỗi lầm của mình, và Ngài sẽ tha thứ cho anh em.

31 Thế thì bởi một Thánh Linh (chú ý) tất cả chúng ta đều được báp têm trong một Thân thể. Và khi thân thể đó được Chúa làm cho sống lại, sống lại từ kẻ chết, được xưng công bình, đang ngồi bên tay hữu Ngài trong quyền năng và uy nghi trên Thiên Đàng, thì những kẻ đã chết trong Đấng Christ cũng vậy, được ở

trong Đấng Christ, và không bị phán xét, và sẽ sống lại trong sự phục sinh.

³² Bây giờ. Nhưng khi chúng ta chết bây giờ—khi chúng ta chết bây giờ, chúng ta đi thẳng vào Sự Hiện diện của Đức Chúa Trời Toàn Năng trong một thân thể thuộc về trời. Nếu tôi gặp Anh Neville ở trên đó, nếu cả hai chúng tôi chết bây giờ, trong một giờ nữa tôi sẽ gặp anh ấy; Tôi sẽ nói, “Xin chào, Anh Neville,” nói với anh ấy. Tôi không thể bắt tay anh ấy; anh ấy đang ở trong một thân thể thuộc về trời. Tôi có thể nói chuyện với anh ấy; anh ấy sẽ trông giống như anh ấy ở đó. Tôi cũng trông giống như tôi vậy. Nhưng chúng tôi có thể nói chuyện với nhau, nhưng chúng tôi không thể chạm vào nhau, bởi vì chúng tôi không có giác quan nào trong năm giác quan nhìn, nếm, cảm nhận, ngửi, và nghe. Thấy không? Nhưng chúng ta sẽ bắt tử, và chúng ta có thể gặp nhau. Chúng ta sẽ sống trong những lãnh vực phước hạnh bên bàn thờ của Đức Chúa Trời. Anh em há không biết Giảng đã nhìn thấy những linh hồn dưới bàn thờ đang khóc, “Chừng nào, Chúa ơi, chừng nào” để trở lại trái đất để được mặc quần áo?

³³ Thế thì, khi Chúa Jêsus, mà hiện đang ở trong chúng ta bây giờ dưới hình thức Đức Thánh Linh, khi thân thể thuộc về trời của Ngài, Đức Thánh Linh, trở lại với thân thể được vinh hiển, chúng ta sẽ được vinh hiển với Ngài và giống như Ngài. Hiếu tôi muốn nói gì không? Thế thì tôi sẽ bắt tay anh ấy và nói, “Đây rồi, Anh Neville.” Rồi chúng ta sẽ ăn.

³⁴ Nhìn xem. Chúa Jêsus nói với các môn đồ của Ngài, khi họ dự lễ Tiệc thánh, Ngài phán, “Ta sẽ không ăn trái nho nữa cho đến khi Ta ăn và uống nó lại với các ngươi trong Vương Quốc của Cha Ta.” Đúng thế không? Hiếu không? Nó đấy. Vì vậy, chúng ta... Khi người chết lia đời... Một người công bình, đứng trước sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, đi vào sự Hiện diện của Ngài như một hữu thể bất tử và sống trong cõi bình an phước hạnh cho đến ngày mà...trở lại.

³⁵ Bây giờ, đã có lúc dân sự không đi vào sự Hiện diện của Đức Chúa Trời khi họ chết, những người được xưng công bình. Đó là trong Cựu Ước. Họ đã đi đến một nơi gọi là Pa-ra-đi, và ở đó, linh hồn của những người công bình chờ đợi ở Pa-ra-đi. Nhưng Pa-

ra-đi là nơi Đức Chúa Trời đã giữ các linh hồn giống như trong một cối mộng, cho đến khi Huyết của Chúa Jêsus Christ đã bị đổ ra; vì huyết của bò đực và dê đực không cất tội lỗi đi được, mà chỉ che đậy tội lỗi mà thôi. Nhưng Huyết của Chúa Jêsus cất đi tội lỗi.

36 Anh em để ý rằng Ngài...khi Ngài chết tại Đồi Sọ...Và khi Ngài trở lại, Ngài đã đem những thánh đồ đã chết đó ra khỏi mồ mà đã chết dưới sự chuộc tội bằng huyết của bò đực, và dê đực, và bò cái tơ. Và họ vào thành phố (ồ!) và hiện ra với nhiều người. Một bức tranh đẹp làm sao! Ồ, nếu chúng ta có thể vẽ nó chỉ trong chốc lát. Hãy nhìn xem Chúa Jêsus khi Ngài chết.

37 Ở đây, như tôi đã thường nói, tôi tin rằng, trong nhà thờ ở đây, có một—một sự sống phàm trần đang sống trong đây. Và mỗi người đều ở trong tập hợp vĩ đại của sự vui tươi, của sự đen tối và bóng tối. Những người phàm sống ở đây. Bây giờ, họ hoặc bị ảnh hưởng từ cách *này*, hoặc từ cách *kia*. Anh em không thể ở đây là một hữu thể thuộc linh, tội nhân hay thánh nhân, mà không có ảnh hưởng từ thế giới ngầm hoặc từ thế giới bên trên. Nếu anh em bị ảnh hưởng từ đây, anh em là người ở trên. Thân thể thuộc về trời của anh em đang đợi trên đây. Nhưng nếu anh em xấu xa, và đạo đức giả và lãnh đạm, thân thể thuộc về trời của anh em ở dưới đây, bất kể anh em nghĩ nó ở trên đó bao nhiêu; bởi vì bông trái mà anh em sinh ra trước mặt mọi người chứng tỏ anh em đến từ đâu. Vì vậy anh em đang ở đây là những gì anh em đang ở nơi nào khác. Cuộc sống của anh em mà anh em sống ở đây chỉ phản ánh những gì thừa kế của anh em khi anh em rời khỏi đây. Anh em hiểu không?

38 Chúng ta đang ở ngay bây giờ (ồ, khi tôi nghĩ về điều đó) ngay bây giờ chúng ta được vinh hiển trước sự hiện diện của Đức Chúa Trời, những người tin được sanh lại. “Vì nếu nhà tạm trên đất này bị hư nát, chúng ta có một nhà đang chờ đợi trong miền Vinh hiển rồi,” không phải ở một nơi nào khác, ngay bây giờ đã chờ đợi nơi xa kia. Và những thân thể thuộc về đất này rên rỉ để được mặc lấy sự bất tử đó. Đúng thế không? Bệnh tật, và sự đau nhức, và sự đau đớn, và sự thất vọng, và đau lòng, và...

Ồ! Tôi sẽ rất vui khi ngôi nhà bệnh dịch cũ này bị đóng cửa, còn anh em? Vâng, thưa quý vị! Chúng ta có thể về Nhà. Đúng thế.

³⁹ Chỉ là, chúng ta, đang rên rỉ để được mặc lấy, Thánh Linh đang rên rỉ. Ôi, khi anh em nhìn và thấy tất cả những nỗi đau xung quanh, tất cả sự kết tụ, hôi thối, và tội lỗi, và sự sống phàm trần, và sự lừa dối, và mọi thứ, tôi nghĩ, “Ôi, lạy Chúa, nó sẽ kéo dài bao lâu nữa?”

⁴⁰ Một trong những ngày này, tôi sẽ giảng bài giảng cuối cùng của mình, sẽ đặt cuốn Kinh Thánh xuống như thế này, và về Nhà.Ồ, đó sẽ là một thời gian tuyệt vời. Và khi đèn tạm trên đất này được kết thúc ở đây, sẽ không còn một giây nào nữa cho đến khi tôi ở trong một đèn tạm khác nơi xa kia đó; anh em cũng thế thôi.Ồ, chào ôi! Không có gì ngạc nhiên khi họ nói:

Tôi sẽ rời khỏi thân xác phàm trần này, và sống
lại,
Và giành lấy phần thưởng đời đời,
Và la lên trong khi bay qua không trung.

Chắc chắn, tiếp tục đi lên.

⁴¹ Bây giờ, đó là đâu? Khi nào chúng ta có nó? Bây giờ! “Những kẻ Ngài đã xưng công bình, Ngài cũng đã làm cho vinh hiển.” Và anh em có nhận ra rằng thân thể vinh hiển, bất tử của chúng ta đang chờ đợi trong sự Hiện diện của Chúa Jêsus Christ ngay bây giờ, chờ đợi chúng ta đến không?

⁴² Anh em có biết khi một em bé được sinh ra trên trái đất này, trước khi nó được sanh ra nó đã có sự sống. Nhưng nó chưa được sanh ra. Và ngay khi em bé đó đến với nó...nó bắt đầu...được sinh ra...Phổi của nó hoàn toàn ngừng hoạt động, và nó đã chết. Cơ bắp của nó đang run và co giật. Nhưng điều đầu tiên, chỉ một hoặc hai cái vỗ nhẹ vào ngực [Anh Branham vỗ tay—Bt.] như thế, và nó sẽ “*thở hỗn hển!*” thở được. Chuyện gì vậy? Ngay khi cơ thể tự nhiên đó được hình thành trong người mẹ, có một thân thể thiêng liêng đang chờ để nhận nó ngay khi đứa trẻ đó được sinh ra.

⁴³ Và chắc chắn như thân thể thuộc linh này đang được hình thành, có một thân thể xác thịt chờ đợi để nhận nó ngay khi nó

được sanh ra trong thế gian này. Hiểu không? Ngược lại, trở lại ngay với Ê-đen lần nữa (hiểu không?), chỉ trở lại ngay.

44 Bây giờ ở trong đó, Đức Chúa Trời...Tại sao sự chết, điều đó chỉ—điều đó chỉ đánh bật ra tất cả các nọc độc của sự chết. Và không có gì ngạc nhiên khi Phao-lô có thể đứng lên và nói, “Hỡi sự chết, nọc độc của mày ở đâu? Hỡi mồ mả, chiến thắng của mày ở đâu?” Ông nói, “Tạ ơn Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta sự chiến thắng nhờ Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta.” Vâng, thưa quý vị. Đền tạm trên đất này bị hư nát, chúng ta đã có một cái đang chờ đợi rồi, vì vậy cứ quên nó đi.

45 Bây giờ với bạn, thưa bạn, nếu bạn là một tội nhân đã cầu xin điều này, xin Chúa thương xót bạn. Vâng, thưa quý vị! Bây giờ bạn không ở dưới sự kết án, không phải ở đây, không! Bạn sẽ thịnh vượng và tiếp tục thế này. Và đó là tất cả nhờ lòng thương xót của Đức Chúa Trời. Đó là tất cả nhờ lòng thương xót của Chúa mà bạn thịnh vượng và làm những gì bạn làm. Điều đó đúng. Nhưng một trong những ngày này, nếu bạn là một tội nhân và linh hồn của bạn thoát ra ngoài, nó sẽ đi vào sự phán xét và sẽ bị định tội. Và rồi bạn sẽ bị bỏ rơi, và bạn sẽ bị dày vò cho đến ngày bạn được đưa trở lại trái đất này một lần nữa. Và bạn sẽ nhận được một thân thể bất tử, một thân thể bất tử không thể chết, và sẽ bị ném vào bóng tối bên ngoài, nơi sẽ có khóc lóc, rên rỉ, và nghiến răng. Bạn sẽ bị ném vào địa ngục, nơi sâu bọ không bao giờ chết hoặc lửa không bao giờ tắt, và bạn sẽ bị hành hạ qua muôn đời sau. Chúa Jêsus đã phán điều đó. Đó là một bức tranh đen tối, nhưng đó là những gì Kinh Thánh đã nói.

46 Nếu Đức Chúa Trời xử phạt tội lỗi và để nó phải trả giá đắt như vậy, điều gì sẽ xảy ra nếu những linh hồn không công bình đó có thể được thả ra một lần nữa? Chúng ta sẽ có một thứ khác giống như chúng ta đã có trong sáu nghìn năm qua. Đúng thế không? Sẽ không bao giờ có cơ hội khác nữa.

47 Bây giờ bạn nói, “Ồ, tôi tin rằng khi anh đi đến phần mộ anh—anh đi xuống địa ngục.” Thân thể của bạn đi xuống địa ngục, đúng vậy. *Địa ngục* có nghĩa là “sự phân rã.” *Sự chết* có nghĩa “sự phân rã.” Thân thể bạn chết đi, chia lìa. Bạn bỏ lại những người thân yêu của mình ở đây, nhưng đó không phải là

điều chúng ta đang nói đến. “Đã định cho loài người phải chết một lần, rồi sau đó, chịu sự phán xét.” Hiểu không?

48 Bây giờ, khi bạn...nếu bạn phải chịu sự phán xét của Đức Chúa Trời, thì bạn sẽ bị phán xét bởi một Đức Chúa Trời giận dữ. Và Đức Chúa Trời sẽ...đã tuyên bố những gì Ngài sẽ làm rồi. Vì vậy, bạn biết sự phán xét của mình sẽ như thế nào trước khi bạn đến đó. Vì vậy, điều cần làm là được cứu và có được sự vinh hiển này...

49 Nhìn xem. Nếu tôi phải...nếu tinh thần của tôi...Hãy nhìn xem, chúng ta không phải là thứ gì đó đã chết; chúng ta còn sống. Nếu—nếu tôi...nếu cái bàn này ở đây...nếu tấm ván này có sự sống ở trong nó mà nằm trong ngón tay của tôi, cái bàn đó, và nó có một trí thông minh để di chuyển nó, nó có thể di chuyển giống như ngón tay của tôi di chuyển. Chúng ta không được làm bằng loại vật liệu đó. Chúng ta được làm bằng—bằng—bằng—bằng các tế bào, của sự sống, và của chất xơ; và có một linh ở đây kiểm soát tất cả. Và chỉ nhìn xem nó phải di chuyển nhanh như thế nào. Nhìn đây; bàn tay tôi chạm vào đó. Bây giờ, chẳng bao lâu...Phải có một phản ứng tiêu cực và tích cực. Ngay khi ngón tay của tôi chạm vào đó, nó cảm thấy điều đó. Điều đó đi nhanh đến tâm trí tôi, và tâm trí tôi nói, “Cái đó lạnh,” và quay trở lại. Thấy điều đó nhanh như thế nào không? Nhanh hơn suy nghĩ, nhanh hơn bất cứ điều gì, là hành động ở đó. Nó là gì? Có một cái gì đó sống động trong đó, và dây thần kinh đó hoạt động trong bộ não. Hiểu ý tôi chứ? Dây thần kinh chạm vào nó, cảm nhận nó, và nói với tâm trí, “Nó lạnh.” Tâm trí nói rằng trời lạnh, bởi vì dây thần kinh cảm nhận nó. Ồ, chao ôi! Anh em nói về một cấu tạo.

50 Và thế thì, tất cả điều đó...Đức Chúa Trời biết mọi ý tưởng mà chúng ta nghĩ đến nhanh biết bao. Mọi việc chúng ta làm, Ngài đều biết.

Vì vậy khi người tin qua đời, người đó đi vào sự Hiện diện của Đấng Tạo Hóa, Đức Chúa Trời của mình. Còn tội nhân, khi chết đi đến nơi đến của người đó. Rồi khi trở lại...Bây giờ, tôi đang nói về người được Chọn.

51 Nhưng có một số điều sẽ xuất hiện trong lần sống lại thứ hai, mà sẽ phải đứng trong Sự Phán xét với tội nhân, để chịu phán xét với anh ta. Tôi muốn chắc chắn hiểu được điều đó. Hiểu không?

52 Bây giờ, sẽ có...Việc đầu tiên sẽ diễn ra sẽ là—sự xuất hiện của Cô Dâu. Sẽ có những người trên thế giới...Tôi...Anh em có thể khác một chút với điều này, nhưng hãy lắng nghe kỹ. Chỉ vì anh em đã tiếp nhận Đấng Christ là Đấng Cứu Rỗi cá nhân mình, điều đó không có nghĩa là anh em sẽ được Cất lên. Điều đó dành cho người được Chọn, mà sẽ đi vào Sự Cất lên. Sẽ có một số người còn sót lại ở đây trên trái đất sẽ trải qua sự bắt bớ và Đại Nạn. Hội Thánh sẽ được cất lên trong Sự Cất Lên.

53 Bao nhiêu phụ nữ ở đây không biết rằng khi bạn cắt một mảnh vải, bạn sẽ đặt mảnh vải ra như thế này, và đặt mẫu của bạn lên đó như thế này, và bạn cắt mảnh vải theo mẫu. Đúng thế không? Và phần còn lại của mảnh vải chỉ là cùng loại vải trong khuôn mẫu. Đúng thế không? Nhưng đây là loại bạn nhận lấy. Bạn có thể cắt nó đi để sử dụng sau này, nhưng—mảnh—mảnh vải mà bạn đã cắt ra...

54 Bây giờ, ai đặt khuôn mẫu? Đức Chúa Trời, bởi sự lựa chọn. Amen! Đức Chúa Trời bởi sự lựa chọn đặt khuôn mẫu. Ngài phán, “Bây giờ, Ta đã chọn trước khi sáng thế...Ta đặt những người này...” Ồ, Chúa Jêsus phán với các môn đồ rằng Ngài ở với họ, và Ngài đã chọn họ, và đã biết họ trước khi nền tảng của thế giới được đặt ra. Đúng thế không? Vì vậy Đức Chúa Trời sắp đặt khuôn mẫu. Bây giờ, sẽ có một Người Được Chọn sẽ đi vào Sự Cất Lên. Và sẽ có một nhóm người tốt, những người sống ngay thẳng, thánh khiết, được Đức Chúa Trời cứu, mà sẽ không ở trong Sự Cất lên; và họ sẽ xuất hiện trong lần phục sinh thứ hai, bởi vì...

55 Ồ, tôi—tôi hy vọng anh em sẽ không tức giận với tôi nếu tôi chỉ làm một điều gì đó thực sự rõ ràng ở đây với anh em. Hiểu không? Đừng làm điều đó. Tôi—tôi phải nói điều đó, bởi vì tôi... cứ thôi thúc tôi (anh em hiểu không?) để nói điều đó. Nhìn xem. Bây giờ hãy xem. Thế thì, tôi sẽ nói điều này: Có một số người tin vào sự xưng công bình bởi đức tin (thấy không?), và họ sống một đời sống tốt lành, trong sạch, thánh thiện; họ cũng tin vào sự thánh hóa, nhận lãnh...

⁵⁶ Hãy nhìn Giu-đa Ích-ca-ri-ốt. Giu-đa Ích-ca-ri-ốt được xưng công bình khi tin Chúa Jêsus Christ và chấp nhận Ngài là Đấng Cứu Rỗi của riêng mình, Giu-đa Ích-ca-ri-ốt. Giu-đa Ích-ca-ri-ốt được thánh hóa trong Giảng 17:17 và được ban cho quyền năng trong Ma-thi-ơ 10 để đi ra ngoài và đuổi quỷ. Và Giu-đa Ích-ca-ri-ốt trở về, sau khi chữa lành người bệnh và trừ quỷ, và ông trở lại vui mừng và la hét nhiều như bất kỳ thánh cuồng tín tốt lành nào mà anh em từng thấy. Đúng thế không? Kinh Thánh nói vậy. Nhưng khi đến Lễ Ngũ Tuần, ông đã thể hiện bản chất của mình. Bây giờ xem đó—linh đó.

⁵⁷ Có những người trên thế giới ngày nay, những Cơ-đốc nhân tốt sẽ tin vào sự xưng công bình, nhiều người trong số họ, hàng ngàn, hàng triệu người tin vào sự xưng công bình. Nhưng họ sẽ không liên quan gì đến sự nên thánh. Chúng ta có thể nói đó là Trưởng Lão, Anh giáo, và vân vân. Họ tin vào sự xưng công bình; rao giảng nó. Và điều đó tốt; họ đúng.

⁵⁸ Nhưng bây giờ, những—những người Nazarene, Hành Hương Thánh, Giám Lý Tự Do tiến lên sự nên thánh. Họ tin vào sự thánh hóa. Chính xác! Họ đúng. Và họ có sự chiến thắng, reo hò và ngợi khen Chúa. Họ chính xác; họ đúng. Nhưng hãy nói với một trong họ về phép báp têm bằng Đức Thánh Linh, và sức mạnh, và dấu hiệu, và điều kỳ diệu, họ sẽ thể hiện thái độ của họ ngay tại đó. Nói, “Tôi không muốn điều đó. Tôi không tin...”Ồ, ngay cả với những người Nazarene thân yêu của tôi, tin rằng một người nói tiếng lạ là thuộc về ma quỷ. Và, thưa anh em, anh em làm điều đó, anh em...

⁵⁹Ồ, họ loại bỏ Tiến sĩ Reidhead ra khỏi Hội Truyền giáo Sudan, chủ tịch của nó, bởi vì ông ấy nói tiếng lạ. Nói, “Chúng tôi không thể có điều đó.”

⁶⁰ Tôi nói, “Vậy thì các anh không thể rao giảng như Phao-lô. Các anh không thể chấp nhận Phúc âm của Phao-lô, vì Phao-lô đã nói, ‘Đừng cấm nói tiếng lạ.’” Đúng thế. Nhưng họ—họ nói đó là của ma quỷ. Họ đã nhìn thấy rất nhiều người giả, và thực hiện nó ở trên đó. Hiểu không? Nhưng có một hội thánh được xưng công bình và được thánh hóa; nhưng phủ nhận rằng phép báp têm

bằng Đức Thánh Linh là một công việc khác với sự nên thánh. Nhưng nó là—đó là một công việc khác hẳn. Chắc chắn vậy.

61 Có ba yếu tố đến từ thân thể của Đấng Christ. Và các yếu tố tương tự đến từ thân thể của Ngài là những gì chúng ta sử dụng để đi vào Thân của Ngài. Có nước (đúng không?), Huyết (đúng không?), và Thánh Linh. Và Chúa Jêsus, Kinh Thánh nói, “Có ba làm chứng trên Trời, Cha, Con, và Thánh Linh. Ba này là Một; họ là Một. Nhưng có ba làm chứng dưới đất; chúng không phải là một,” anh ấy nói, “nhưng chúng hiệp như một: Nước, Huyết, và Thánh Linh.” Đúng thế không?

62 Bây giờ, anh em không thể có Cha mà không có Con. Anh em không thể có Con mà không có Đức Thánh Linh, bởi vì... nhưng anh em có thể được xưng công bình mà không được nên thánh. Và anh em có thể vừa được xưng công bình vừa được nên thánh mà vẫn chưa có phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Hiểu không? Điều đó đúng. Đó là lời Kinh Thánh. “Ba này,” ông nói, “làm chứng trên đất, nước, Huyết, và Thánh Linh; và ba ấy hiệp trong một.” Hiểu không? Chúng không phải là một, nhưng chúng hiệp trong một, bởi vì đó là cùng một Thánh Linh với một mức độ. Đức Chúa Trời ban cho chúng ta Thánh Linh theo mức độ.

63 Bây giờ, Luther, dưới sự xưng công bình, đó là những gì ông đã rao giảng. Đúng thế không? Luther đã giảng, “Người công bình sẽ sống bởi đức tin.” Và ông đã có một sứ điệp tuyệt vời. Và đó là một phần của Đức Thánh Linh. Rồi Luther, khi sứ điệp được công bố, Đức Chúa Trời sẽ dấy lên Hội thánh của Ngài và gửi Nó đi với điều gì đó vĩ đại hơn (ồ, chao ôi!), Luther nói, “Ồ, chúng tôi tin rằng chúng tôi đã có Nó ở đây.”

64 Nhưng John Wesley nói, “Ồ, không!” Ông và George Whitefield và họ, họ nói, “Chúng tôi tin vào sự nên thánh, mà, như là công việc xác định thứ hai của ân điển.” Đúng thế không? Và họ đã giảng về Huyết.Ồ, nếu Luther không muốn di chuyển, Đức Chúa Trời chỉ giao nó cho những người theo Giám Lý Wesley. Thấy không? Và họ đã có nó. Và họ đã có một cuộc phục hưng lan tràn thế giới, và Hội thánh chân thật.

65 Ồ, bây giờ, khi thời điểm đó đến cùng...Bây giờ, cùng với chứng cứ của Đức Thánh Linh về những dấu kỳ, những điều

kỳ diệu, và phép lạ. Bây giờ, Wesley không muốn đồng ý với điều này. Bây giờ, nếu Wesley ở trên trái đất và Martin Luther ở trên trái đất vào những thời điểm này, họ sẽ đồng ý với điều đó, nhưng họ mới có khoảng bốn hoặc năm vòng sứ đồ đi qua vòng thứ hai, và họ mang lưới về không còn gì cả.

⁶⁶ Bây giờ, người Ngũ Tuần đã tiếp nhận và tin vào việc nói tiếng lạ. Rồi họ biến nó thành “chứng cứ ban đầu,” rằng mọi người phải nói tiếng lạ. Đó là một sai lầm. Nhưng bây giờ—bây giờ họ trở lại...Đó là những đặc điểm Chúa ban cho. Giống như tôi không thể tránh được, vì tôi có đôi mắt xanh, hoặc...Chúa chỉ ban nó cho. Đó chỉ là những ân tứ trong Hội thánh. Đức Chúa Trời đặt chúng vào. “Đức Chúa Trời đã đặt trong Hội thánh...” Thấy không?

⁶⁷ Bây giờ. Nhưng khi họ đi cùng với điều đó...Bây giờ, họ đã có một ơn phước lớn lao, vượt xa người Lutheran hay người—người Giám Lý, một trong hai. Và bây giờ, họ đã tổ chức theo cách như vậy cho đến nỗi họ trở nên tồi tệ hơn những người Giám Lý hay những người khác, những người Ngũ Tuần. Và rồi, họ đến nơi mà vòng thứ hai và thứ ba...Đã khoảng bốn mươi năm kể từ khi họ bắt đầu nói tiếng lạ. Nhưng cây này của Đức Chúa Trời có chín trái khác nhau trên đó. Vậy thì, anh em có thể có bất kỳ loại trái nào. Hiểu không? Đức Chúa Trời đã ban chúng đến, nhưng tất cả đều ra từ cây.

Bây giờ, sự xung công bình, nhìn xem nó.

⁶⁸ Hãy xem bài học sáng nay. Khi sự Phán quyết được thiết lập, và các sách được mở ra...Bây giờ, Chúa Jêsus đến với muôn vàn thánh đồ, và rồi sự Phán Xét được định. Ở đây tất cả họ đều ở xung quanh Sự Phán xét Ngai Trắng (như chúng ta đã thấy qua Kinh Thánh), và những cuốn sách đã được mở ra; và một Sách khác được mở ra, đó là Sách Sự Sống. Và những người này trong sự Cất lên đang phán xét họ. Đúng thế không? Những người đã xong việc trở về nhà và nhận được thân thể vinh hiển của họ, và sống qua thời kỳ Ngàn Năm, đã ở đây trong Tòa Phán xét Ngai Trắng, phán xét những người đó. Ngai phán Ngai sẽ tách chiên ra khỏi dê.

Bây giờ, anh em nói ở đây, “Ồ, bây giờ hãy nhìn xem.” Anh em nói, “Điều đó xảy đến...Ở đâu, Anh Branham?” Tại Tòa Phán Xét Ngai Trắng.

⁶⁹ “Còn trong Sự Cất Lên thì sao?”Ồ, trong thời gian Sự Cất Lên...Chúa Jêsus đã dạy điều đó như một dụ ngôn. Và Ngài đã dạy nó bằng nhiều cách khác nhau. Đây là một cách. Ngài phán rằng có mười trinh nữ đi ra đón Chúa. Và vì thế...Tất cả họ đều là trinh nữ, nhưng một số có Dầu trong đèn và một số để Dầu cạn kiệt. Đúng thế không? Và khi Cô Dầu...Bây giờ, Dầu là gì? Dầu là Đức Thánh Linh; Kinh Thánh đã nói vậy. Bây giờ hãy xem. Họ là những trinh nữ. Vậy thì, *trinh nữ* có nghĩa là gì? “Thánh khiết, trong sạch, biệt riêng, nên thánh.” Đúng thế không?

⁷⁰ Nếu tôi có một cái ly nhỏ ở đây, tôi sẽ chỉ cho anh em thấy những gì...Đây, ví dụ như cái chai này, nếu nó trống rỗng, và tôi nhặt nó lên, và nó bần hết sức...Tôi muốn sử dụng nó. Thế thì bây giờ, điều đầu tiên tôi muốn làm là Sự Xưng Công bình. Tôi nhặt nó lên vì tôi muốn sử dụng nó. Nó bần; Tôi tìm thấy nó trong—trong chuồng lợn, hoặc bất cứ nơi nào nó đã ở. Bây giờ, nếu tôi là loại người đúng đắn, thì, tôi không muốn bỏ thứ gì đó sạch sẽ vào đó mà tôi sẽ phải sử dụng. Tôi—tôi phải sửa chữa cái đó trước đã. Vậy thì, điều tốt nhất nên làm là cọ rửa nó, làm sạch nó, và thánh hóa nó. Đúng thế không? Bây giờ, từ *thánh hóa* có nghĩa là gì? “Làm sạch và đặt sang một bên để hầu việc.” Các bình của đền thờ cũ đã được làm sạch và đặt sang một bên cho sự hầu việc.

⁷¹ Bây giờ, có Hội thánh: Đức Chúa Trời đã chọn họ qua thời đại Lutheran, sự xưng công bình; thời đại Wesley, Ngài thánh hóa họ; và trong thời đại này, Ngài đổ đầy họ. Hiểu không? Ngài đặt Sự sống trong họ. Và khi điều này, Sự sống của Ngài qua Đức Thánh Linh...Đức Thánh Linh nhặt họ lên; Đức Thánh Linh thánh hóa họ; Đức Thánh Linh đổ đầy họ. Hiểu không? Tất cả đều là cùng một Hội thánh.

Nhưng bây giờ hãy nhìn. Bây giờ trong thời đại này...

⁷² Bây giờ, tôi nghĩ rằng Luther, Wesley, và tất cả họ, nhiều người trong số họ sẽ đi vào Sự Cất Lên. Họ đã có một phần của Thánh Linh đã được rao giảng cho họ; họ đã tin điều đó.

⁷³ Bây giờ, trong Sự Cất Lên...Có những người ngày nay đã đi theo những giáo phái đó mà không tiến lên. Nó là một...Chỉ có một giáo phái duy nhất, đó là Hội Thánh của Đức Chúa Trời; và Nó cứ di chuyển giống như vậy. Nhưng những tổ chức này đã phá vỡ những điều này như thế. Và nhiều người ngày nay sẽ nhìn phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh và nói rằng nó thì vớ vẩn. Nhưng họ đã được xưng công bình; nhưng họ đã được thánh hóa. Nhưng họ nói, “Ồ, đó là sự phẫn khích, thứ đó.”

⁷⁴ Tôi biết ma quỷ có đủ loại bù nhìn. Đó là nơi anh em tìm thấy những quả táo ngon, là xung quanh chỗ của con bù nhìn. Đúng thế. Chỉ cần đi thẳng vào phía sau, đi ăn táo. Thấy không?

⁷⁵ Bây giờ, điều này...Thế thì Đức Chúa Trời làm đầy dẫy Đức Thánh Linh...Rồi Ngài thiết lập Hội thánh của Ngài để làm vinh hiển Nó. Vào Ngày Tái Lâm, đây là Hội thánh trở lại, Cô Dâu. Bây giờ hãy xem. Thấy họ có trải qua Thời Kỳ Đại Nạn hay không. Ngài phán, “Những trinh nữ này, họ đến và nói, ‘Hãy cho chúng tôi Dầu của chị.’”

“Chàng Rể đến!” Có tiếng, “Kìa, Chàng Rể đang đến. Hãy đi ra gặp Chàng.”

Và những trinh nữ này, là những trinh nữ, thánh thiện, được thánh hóa (hãy nghĩ về điều đó), những người thánh thiện, được thánh hóa mà không có phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, họ nói, “Hãy cho chúng tôi Dầu!”

⁷⁶ Và Hội thánh nói, “Chúng tôi chỉ có đủ cho chính mình. Các bạn hãy đi cầu nguyện vậy.” Nhưng đã quá muộn rồi. Vì vậy, hội thánh bước vào Lễ Cưới, và những người khác này bị ném vào bóng tối bên ngoài (đúng vậy không?), nơi có sự khóc lóc và rên rỉ và ghiến răng; và họ đã trải qua cuộc bức hại, đau khổ, chết.

⁷⁷ Chúa Jêsus trở lại trái đất. Triều đại Ngàn Năm bắt đầu, một ngàn năm với Ngài. Đến lúc người—người công bình và người không công bình được nêu ra. Và Họ phán xét mọi người. Và những con dê ở một bên và chiên ở một bên. Và rồi Đức Chúa Trời đến và cất Hội thánh lên trên mặt đất cho buổi nhóm trại, nơi tất cả chúng ta nhóm lại với những người thân yêu của chúng ta. Hiểu không? Đó là sự khác biệt.

⁷⁸ Bây giờ, những người này ở đây... Chắc chắn khi chúng ta chết, nếu chúng ta ở trong Chúa Cứu Thế Jê-sus, thì chúng ta sẽ ở với Thân thể vĩ đại đó, Chúa Cứu Thế Jê-sus. Nếu chúng ta là tội nhân, chúng ta sẽ ở cùng với nhóm người không tin đó; và Đức Chúa Trời nói phần của chúng ta là ở với những kẻ giả hình, vân vân, trong địa ngục. A-men! Có thể không hoàn toàn rõ ràng.

Nhưng, bây giờ hãy xem liệu chúng ta có thể tìm thấy... Chỉ một ghi chú nhỏ ở đây.

16. Xin vui lòng giải thích Xuất Ê-díp-tô Ký 24... chương 4 và câu 24. Lời Kinh Thánh này có ý nghĩa gì—rằng Đức Chúa Trời muốn giết Môi-se hoặc con trai ông? Và tại sao?

⁷⁹ Chúng ta biết nó ở đâu, Xuất Ê-díp-tô Ký 4:24. Đó là một câu hỏi hay. Bây giờ, ở đây chúng ta sẽ đọc nó ngay tại đây đợi một lát. Xuất Hành 4 và 24:

Và xảy ra trong quán trọ, CHÚA đã gặp ông, và tìm cách giết ông.

Bao nhiêu người nhớ câu chuyện ấy? Bây giờ, Đức Chúa Trời ban cho Áp-ra-ham, các thế hệ trước Môi-se, dấu hiệu của phép cắt bì. Và đó là giao ước mà Đức Chúa Trời đã lập, rằng mọi người Do Thái phải chịu phép cắt bì. Đúng thế không? Mỗi người đàn ông nên... Đó là một dấu hiệu.

⁸⁰ Và hôm nay chúng ta có chịu cắt bì không? Với Đức Thánh Linh, không phải bởi xác thịt.

⁸¹ Bây giờ. Vậy thì, Đức Chúa Trời đã ban điều răn này, “Và mọi người nam đều phải chịu cắt bì.” Và Đức Chúa Trời, khi Ngài kêu gọi Môi-se đi xuống đó và giải cứu dân Y-sơ-ra-ên, Môi-se đã không thực hiện dấu hiệu cho con trai mình, chính dấu hiệu giải cứu. Hiểu ý tôi chứ?

⁸² Sẽ giống như tôi nói, “Tất cả anh chị em trong hội thánh bây giờ, mỗi người trong anh—anh chị em bước vào và chịu phép báp-têm ở đây bằng nước, và chúng tôi đưa anh chị em vào danh sách thành viên hội thánh. Tất cả chúng ta sẽ cùng nhau đi đến miền Vinh hiển.” Ồ, thưa anh em, đó không phải là lời Kinh Thánh. Trừ khi anh em được tái sinh, chịu cắt bì bởi Đức Thánh Linh... Anh em phải làm vậy. Tôi không quan tâm anh em

tốt như thế nào, anh em thuộc về giáo hội nào, cha mẹ anh em tốt như thế nào, trừ khi anh em là một cá nhân đã được tái sinh bởi Đức Thánh Linh, anh em sẽ không bao giờ đi vào Sự Cất Lên. Hiểu không? Anh em không thể đi. Đó chính là dấu hiệu giải cứu, phép cắt bì; và phép cắt bì là bởi Đức Thánh Linh. Bây giờ Đức Chúa Trời...

⁸³ Người—người hỏi đã hỏi điều này: “Câu—câu Kinh Thánh này có nghĩa rằng Đức Chúa Trời muốn giết Môi-se hoặc con trai ông không? Và tại sao?” Đức Chúa Trời đã tấn công Môi-se. Và Sê-phô-ra là người duy nhất đã cứu ông ở đó. Vì Sê-phô-ra kiếm được một hòn đá nhọn, bèn đi cắt da quy đầu của con mình, và ném nó trước mặt Môi-se và nói, “Anh là một người chồng dẫm máu đối với em.” Đúng thế không?

⁸⁴ Và Đức Chúa Trời sẽ lấy đi mạng sống của Môi-se, nhưng có lẽ một Thiên sứ đang đứng đó, nói, “Sê-phô-ra! Cắt nó nhanh lên!” Hiểu không?

⁸⁵ Và Sê-phô-ra đã đi cắt bao quy đầu cho đứa bé. Nói, “Môi-se, anh rất—rất quan tâm đến mọi thứ khác và về hành trình của anh, mà con của chính anh chưa được cắt bì.”

Tôi chỉ tự hỏi rất nhiều lần nếu...Đôi khi tôi đã gặp những người đã nói rằng, “Ôi, vinh quang thay Đức Chúa Trời. Chúa muốn tôi làm một điều *nào đó*. Ngài muốn tôi đến Châu Phi, đến Ấn Độ.”

⁸⁶ Tôi đã nói, “Anh có bao giờ hỏi người bán sữa anh ta đã được cứu chưa không? Anh đã bao giờ hỏi cậu bé bán báo rằng cậu ấy đã được tái sinh chưa? Còn hàng xóm của anh thì sao, họ đã được cứu chưa?” Hiểu không? Vậy thì, đó là vấn đề. Hiểu không? Nếu nó ở trong lòng anh em...

⁸⁷ Cách đây một thời gian ở đây, một phụ nữ đã gặp tôi ở dưới Florida này. Và người phụ nữ nhỏ bé, tôi không có cách nào...Tôi không phải là thẩm phán. Nhưng có một thầy giảng trẻ tuổi đã ở ngay tại đây và đã giảng tại bục giảng này. Và anh chàng trẻ tuổi này ở xứ khác đã kết hôn và có vợ, ba hay bốn đứa con. Và người phụ nữ này là một phụ nữ góa chồng. Và họ đã đến từ Texas, cùng nhau đến đây trên một chiếc xe hơi Cadillac lớn. Và người

phụ nữ bước vào. Và cô ấy có quyền ăn mặc theo cách nào cô ấy muốn, không làm phiền tôi; nhưng như là một phụ nữ Cơ-đốc cô ấy không ăn mặc như vậy. Cô ấy là (ôi, chao ôi!), cô ấy đã... đã đeo những chiếc khuyên tai...lớn rất dài (các bạn có thể gọi nó là bất cứ thứ gì) rủ xuống như thế này, và cô ấy đã có rất nhiều—những thứ trên miệng cô ấy; và—và—và lông mày của cô ấy đã bị nhổ đi, và cô ấy đã vẽ một cặp lông mày khác, bằng bút chì. Và cô ấy đã nói, “Anh Branham,” nói, “Chúa đang kêu gọi tôi đến một đất nước xa lạ.”

Tôi nói, “Ngài à?”

“Đúng!” Và cô ấy nói, “Tôi sẽ đi qua với người đàn ông này.”

Và tôi nói, “Ồ, nếu Chúa đang kêu gọi chị, thì, được thôi.” (Nhưng bởi trái của họ...Trông có vẻ không giống lắm đối với tôi...Hiểu không?)

Và cô ấy nói, “Anh không tin rằng Chúa...?”

⁸⁸ Tôi nói, “Bây giờ, đừng hỏi tôi. Nếu Chúa bảo chị, chị làm theo điều Chúa bảo chị làm. Nhưng đối với tôi, tôi không nghĩ như vậy, đối với bản thân tôi. Tôi sẽ chỉ thành thật với chị.”

Cô ấy nói, “Ô, tại sao anh lại nghĩ như vậy?”

Tôi nói, “Điều thứ nhất, chị là một phụ nữ đã có gia đình ở với người đàn ông đã có gia đình này trông không được tốt lắm, anh chị ở lại dưới đây trong thành phố với nhau. Nếu bất cứ điều gì mang lại sự sỉ nhục thì là điều đó. Hiểu không?” Và tôi đã nói, “Vậy thì, điều đầu tiên...”

⁸⁹ Bây giờ, điều gì đã xảy ra với người phụ nữ đó? Điều tương tự sẽ có...Cô đã cứ dành thời gian cho việc vặt mà không có nhận lãnh Đức Thánh Linh, giống như người phụ nữ đó ở nơi kia hôm nay đã gọi cho tôi và muốn kết hôn với người đàn ông đó, và bỏ chồng mình, và kết hôn với người đàn ông đó. Cô ta đã đến một chỗ như vậy, có lẽ một lần đã từng được tiếp xúc với Chúa, nhưng đã ham muốn những thứ của thế gian. Và tôi hỏi cô ấy; tôi nói, “Chị đã nhận được Đức Thánh Linh chưa?”

Cô ấy nói, “Chưa, nhưng tôi đang tìm kiếm Điều đó.”

⁹⁰ Tôi nói, “Chị hãy có được Đức Thánh Linh trước, và Ngài sẽ cho chị biết nên lấy người chồng nào.” Đúng thế. Hiểu không?

Anh em—anh em phải có...Chính là điều đó. Nếu không, anh em sẽ chết về mặt thuộc linh. Đức Chúa Trời đang tìm kiếm rất nhiều tối nay, đến nỗi Ngài đã gõ vào lòng họ rất nhiều lần. [Anh Branham gõ trên bục giảng—Bt.] Và một lúc nào đó Ngài sẽ đóng cửa lại, và—và lòng thương xót không còn nữa. Hiểu không?

⁹¹ Chắc chắn, Chúa sẽ lấy đi mạng sống của ông. Ngài phán Ngài đã tìm kiếm ông. Hãy lắng nghe đọc trong Kinh Thánh:

Và đang khi đi đường, CHÚA đã hiện ra trước mặt Môi-se nơi nhà quán, và kiếm thế giết người đi. (Môi-se. Bây giờ, hãy xem.)

Lúc đó Sê-phô-ra lấy một hòn đá sắc nhọn—hòn đá sắc nhọn, và cắt dương bì của con mình, và quăng dưới chân người, mà nói rằng, Thật chàng là người chồng đâm máu cho tôi.

⁹² Đúng thế. Bây giờ, Đức Chúa Trời không muốn giết đứa con. Đức Chúa Trời...Đứa bé đáng thương đó không biết làm gì; nó vô tội. Nhưng vấn đề là gì, là cha của đứa bé, người mà đang đem đứa bé xuống đó để giải cứu dân Y-sơ-ra-ên dưới dấu hiệu cắt bì; vậy mà con trai của chính ông thậm chí còn chưa cắt bì. Hiểu không? Và Sê-phô-ra dùng đá, cắt da quy đầu, và quăng nó xuống, và nói, “Chàng là một người chồng đâm máu cho tôi.”

17. Xin vui lòng giải thích ý nghĩa của lời Kinh Thánh, và khi nào nó sẽ xảy ra: Ê-sai 4 và 1. Cảm ơn.

Được rồi. Bây giờ chúng ta sẽ lật lại...Anh em là những người có Kinh Thánh của mình và muốn, chúng ta sẽ xem điều gì...Tôi không có cơ hội tra cứu điều này, nhưng tôi nghĩ có lẽ chúng ta sẽ tìm ra câu trả lời nào đó. Đây rồi.

Và trong...(Ồ, vâng!) Và nó sẽ đến...Và trong ngày đó, bảy người nữ sẽ nắm lấy một người nam, và sẽ nói rằng, Chúng tôi sẽ ăn bánh của mình, và sẽ mặc áo của mình: chỉ xin cho phép chúng tôi mang danh người, hãy cất sự xấu hổ của chúng tôi đi.

⁹³ Ồ, thưa anh em, bây giờ nó gần như tệ đến mức đó. Thật là một sự sa sút đã xảy ra với đất nước của chúng ta! Hãy để tôi nói điều này, hỡi các bạn Cơ-đốc nhân yêu dấu của tôi. Hãy để tôi nói

điều này với sự tôn trọng thiêng liêng đối với mọi người: Nếu đã từng có... Và anh em ở đây, những người đã nghiên cứu lịch sử, chúng ta đang đi cùng trên con đường mà mọi quốc gia tốt đẹp qua các thời đại đã sụp đổ, đang băng hoại, đang quay trở lại.

⁹⁴ Như tôi đã nói sáng nay... Xin lỗi vì đã nhắc lại điều đó. Ở những nước ngoài người đàn ông đến gặp tôi và nói, “Anh Branham, anh có loại phụ nữ nào ở nơi đó? Chà, tất cả những bài hát các bạn hát, một số bài hát thô tục về phụ nữ của các bạn.” Chính là điều đó. Tất cả loại... một số tập hợp của—của—của...

⁹⁵ Chà, anh em biết nó là gì không? Nếu anh em muốn tôi nói với anh em trong một vài từ, tôi sẽ nói với anh em một cách chính xác. Thế giới đã rơi vào tình trạng như thế này, bởi vì đó là một Sô-đôm và Gô-mô-rơ hiện đại. Một cách chính xác! Ở California tôi lấy một tờ báo. Và tôi quên có bao nhiêu nghìn người mỗi năm mà họ nắm bắt được, để biết, về sự gia tăng của những người đồng tính luyến ái. Ngay cả ham muốn tự nhiên của họ về... giữa vợ và chồng, và vân vân, đã lìa bỏ nhiều người. Chính xác những gì Chúa nói sẽ xảy ra. Và của riêng họ...

⁹⁶ Anh em nhặt lấy một số... Xem ai nhận được loại ưa chuộng nào đó. Hãy nghe radio, hay truyền hình, hay bất cứ thứ gì anh em có, và tìm hiểu. Nó rất tồi tệ và bẩn thỉu nhất... Có một số bài hát về một số phụ nữ hoặc một cái gì đó tương tự, đó là điều gây tai tiếng.

⁹⁷ Và nó đã đến mức mà dường như chúng ta không quan tâm phụ nữ của chúng ta, hoặc, phụ nữ của chúng ta không quan tâm đến bản thân họ. Đó là những gì nó hiện có. Nếu một người phụ nữ giữ cho chính mình đứng đắn, thì người đàn ông sẽ phải cư xử đúng mực. Và điều đó không bênh vực đàn ông, nhưng tôi biết đó là sự thật. Vâng, thưa quý vị! Nhưng đó là gì? Đó chỉ là một—một tình trạng khủng khiếp, và nó chỉ đang tồn tại. Và đó là theo Kinh Thánh. Kinh Thánh nói rằng nó sẽ xảy ra theo cách đó. Vậy làm thế nào chúng ta có thể có một sự phục hưng? Làm thế nào chúng ta có thể có một sự phục hưng?

⁹⁸ Hãy lắng nghe, hỡi các bạn Cơ-đốc. Trong một vài khoảnh khắc còn lại hãy để tôi hỏi các bạn vài điều. Chúng ta có Billy Grahams. Chúng ta có Jack Shulers. Chúng ta có tất cả các loại

phong trào tôn giáo khác nhau đang hoạt động trên khắp thế giới. Và họ đã đi khắp Hoa Kỳ trong sáu hoặc bảy năm qua hoạt động hết sức như họ có thể đi, và không có sự phục hưng nào. Tại sao? Các cánh cửa đang đóng lại. Chúng ta đã đánh lưới hết cá, ra khỏi ao, như tôi đã nói sáng nay. Có lẽ một hoặc hai con vẫn còn dính ở đâu đó.

⁹⁹ Nơi Billy Graham đã có một buổi nhóm (tôi tin là ở Boston hay đâu đó), và họ tuyên bố rằng họ đã có hơn hơn hai mươi nghìn người trở lại đạo trong sáu tuần. Họ quay lại vài tuần sau đó và không thể tìm thấy hai mươi. Hãy suy nghĩ về điều đó! Thưa anh em, gần hết rồi. Tôi có thể nói điều gì đó ở đây. Hiểu không?

¹⁰⁰ Chúng ta đang sống trong những ngày mà Đức Chúa Trời đã phán sẽ đến. Và chúng ta đang sống trong những ngày cuối cùng. Và chúng ta đang sống trong thời đại mà con người...Bất kể chúng ta cố gắng nghĩ gì về điều đó, Lời Đức Chúa Trời nói rằng chúng ta được định trước. Đúng thế. Và những ai Đức Chúa Trời đã gọi sẽ đến với Đức Chúa Trời; và những ai Đức Chúa Trời không gọi sẽ không đến với Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời gọi, và họ từ chối, và Ngài gọi, họ từ chối. Bây giờ, tôi không nói Đức Chúa Trời định tội bất cứ ai. Ngài chỉ không muốn rằng tất cả sẽ...rằng người nào sẽ hư mất, nhưng muốn mọi người có thể đến với sự ăn năn. Nhưng để trở thành Đức Chúa Trời, Ngài—Ngài đã biết ngay từ đầu rằng họ sẽ không đến. Tuy nhiên Ngài cho họ một cơ hội, nhưng họ không muốn đến.

¹⁰¹ Làm sao...Nếu Ngài không biết điều đó, làm sao Ngài biết chúng ta sẽ có những cỗ xe mà không có ngựa? Làm sao Ngài biết những thời điểm này sẽ đến giống như chúng ta bây giờ? Tại sao Ngài nói, “Người ta sẽ nóng nảy, tự cao tự đại, ưa thích sự vui chơi”? Tại sao tất cả các nhà tiên tri đều tiên đoán rằng tất cả những thứ khác sẽ xảy ra ngay từ đầu? Đức Chúa Trời đã biết mọi sự. Ngài biết điều gì sẽ xảy ra. Và có con người ở đó mà Đức Chúa Trời đã nhìn xuống qua thời gian và phán, “Họ sẽ không đến đâu.” Và họ chỉ bị lên án về sự lên án đó, vì chính họ đã chọn nó. A-men! Thế đấy.

¹⁰² Và tôi tin, hồi anh, chị em của tôi (tôi nói điều này với lòng tôn kính thiêng liêng và với sự kính sợ Chúa trong lòng), Tôi tin nước Mỹ đã chìm! Nó đã mất đạo đức. Nó đã xuống cấp chạm đến đáy. Thật đáng tiếc.

¹⁰³ Cứ nghĩ ở đây, như tôi nói trong—trong sự trả lời câu Kinh Thánh này, bảy người nữ tóm lấy một người đàn ông. Trong Thế Chiến thứ Nhất...Thế Chiến thứ Hai...tôi có một—một mẫu báo ở nhà. Anh em đọc nó cho mình. Nói, “Điều gì đã xảy ra với đạo đức của phụ nữ nước Mỹ chúng ta? Cứ ba người lính thì có hai người đã bị ly hôn bởi những người vợ của họ vì đã ở nước ngoài trong sáu tháng đầu tiên.” Hai trong ba người đã bị ly hôn. Những người phụ nữ này chỉ rời đi và chạy ra ngoài. Tại sao vậy? Nếu các bạn hiểu, thưa các bạn, đó là linh của thời đại này.

¹⁰⁴ Chúng ta phải đi vào linh của những ngày sau rốt khi những ngày sau rốt ở đây. Bạn đến một vũ trường, bạn phải có linh khiêu vũ, nếu không họ sẽ không nhảy. Anh em đến nhà thờ, anh em phải ở trong Thánh Linh của sự thờ phượng trước khi anh em có thể thờ phượng. Thế gian phải có được linh của những ngày sau rốt trước khi những ngày sau rốt có thể đến, và chúng ta đang ở trong linh của những ngày sau rốt. Và Đức Chúa Trời đã hứa rằng những điều này sẽ xảy ra ở đây, và đó là những gì chúng ta có. Chúng ta đang ở trong những ngày sau rốt. Và đàn ông và phụ nữ đang ngồi ngủ và không nhận ra điều đó.

¹⁰⁵ Và đạo đức...Tôi đã gặp một chàng trai trẻ ở đây vào một ngày nọ trong...ồ, một thời gian trước đây, mùa thu vừa rồi này. Và chúng tôi đang đi vào một thành phố. Và cậu ấy nói với tôi, một nam sinh trung học trẻ tuổi mà đã kết hôn. Cậu ấy nói, “Tôi cưới cô gái này, vì cô ấy là một cô gái ngoan, và phải cưới cô ấy trước khi cô ấy học xong trung học.” Nói, “Chúng tôi chưa có một ai là trinh nữ ở trường trung học, trong nhiều năm gần đây, theo như tôi biết.” Thấy không? Thật là mất hết ý thức đạo đức.

¹⁰⁶ Và xuống California, tôi đi qua những đường phố ở các nơi mà cảnh sát sẽ bảo bạn tránh xa đường phố. Đàn ông đi qua đường nguy hiểm hơn phụ nữ. Những con hẻm tối tăm. Ôi, Chúa ơi, xin thương xót! Bạn không biết Kinh Thánh nói rằng những điều đó sẽ đến chẳng?

¹⁰⁷ Và ngay trước khi Ngài phủ bóng của nó ở Sô-đôm và Gô-mô-rơ, và đi xuống đó, điều tương tự đã xảy ra—đã xảy ra, thì đúng hơn. Và Đức Chúa Trời giáng lửa xuống và đốt cháy nơi này. Một biển báo hiệu rất rõ ràng cho thấy rằng trên toàn thế giới, khi nó đến mức đó, sẽ nhận được [Băng trắng—Bt.] điều đó.

¹⁰⁸ Chúng ta đang ở những ngày cuối cùng. Chắc chắn rồi. Bảy người phụ nữ ôm một người đàn ông và nói, “Chúng tôi sẽ ăn bánh của chính mình và mặc áo của chính mình, chỉ để chúng tôi được gọi bằng tên của chàng để loại bỏ sự sỉ nhục của chúng tôi.” Thưa anh em, anh em không cần phải rời khỏi Hoa Kỳ. Có một nơi duy nhất mà tôi từng thấy trong đời mà tôi nghĩ còn tồi tệ hơn những đường phố đó và những thứ mà tôi đã trải qua ở đất nước của chúng ta. Và chúng ta không có được điều nào tốt hơn. Chúng ta liên tục trở nên tồi tệ hơn và tồi tệ hơn mọi lúc. Và hãy nhớ rằng, tôi đang nói trong Danh Chúa. Chúng ta sẽ tiếp tục trở nên tồi tệ hơn. Chỉ có một hy vọng duy nhất, đó là nơi Chúa Jêsus Christ. Cho dầu anh em làm gì.

¹⁰⁹ Tôi đã kêu lên, đã đi qua đất nước ở đây. Và Đức Chúa Trời đã khiến kẻ chết sống lại. Và chúng tôi đã đi vào các thành phố; và nhiều người ngồi xe lăn trong nhiều năm đứng dậy, và đi bộ qua thành phố sau những chiếc xe tải, đẩy xe của họ và những thứ như thế. Và những phụ nữ, những người mà bác sĩ tuyên bố đã chết, với hình chụp x-quang có tên của bác sĩ trên nó, đã sống lại từ kẻ chết. Và cả thành phố ngồi đó và nói, “Hừ, thần giao cách cảm; một đám thánh quá máu.”Ồ, quý vị không thể mong đợi điều gì khác ngoài sự nguyên rủa!Ồ! Đúng thế!

¹¹⁰ Sự phán xét ở đây, và quý vị sẽ phải nhận nó. Anh em ơi, hãy chạy trốn khỏi cơn thịnh nộ để đến với Chúa Jêsus Christ càng nhanh càng tốt! Hãy ra khỏi những thứ này! Vâng, đó là linh của những ngày sau rốt. Nhiều điều có thể được nói. Tôi sẽ đi nhanh.

18. Anh vui lòng cho chúng tôi biết Chúa và Cứu Chúa Jêsus Christ của chúng ta mong muốn chúng ta vào nhà của Chúa chúng ta thờ phượng thế nào?

¹¹¹ Được rồi, đó là một câu hỏi hay. Đó là một câu hỏi rất cần thiết cho bất kỳ nhà thờ nào. Chúa mong bạn đến nhà thờ...Bây

giờ, đó chỉ là một câu hỏi, chỉ là một câu hỏi được đặt ra đúng. Nó không phải là một câu hỏi thuộc về Kinh Thánh; nó...nhưng cũng là vậy. Đợi đã, tôi sẽ kể cho các bạn nghe những gì Ngài đã phán. Chỗ đầu tiên, nếu các bạn muốn có lời Kinh Thánh, mọi người phải đến nhà của Đức Chúa Trời vì một mục đích, đó là thờ phượng, ca hát, và thờ phượng Đức Chúa Trời. Đó là cách Chúa mong đợi chúng ta. Ngài không mong đợi chúng ta vào nhà Đức Chúa Trời để nói chuyện về...hoặc điều gì khác, hoặc nói về nhau, hoặc nói về những gì chúng ta phải làm trong tuần; Ngài mong đợi chúng ta đến thờ phượng Ngài. Đó là một nhà thờ phượng. “Và mọi thứ nên được thực hiện một cách đàng hoàng và theo thứ tự,” Phao-lô nói trong Kinh Thánh. Mọi thứ được cho là đúng đắn. Đó được cho là sứ điệp.

¹¹² Điều đầu tiên tôi muốn nói, theo các luật lệ của Hội thánh trong Cựu Ước, hoặc, đúng hơn là Tân Ước, ngay từ đầu, mọi người đã bước vào nhà thờ của—của Đức Chúa Trời trong một Linh thờ phượng. Và họ bước vào, những bài thánh ca được hát. Và có lẽ thầy giảng sẽ nói, vì ông là một nhà tiên tri của hội thánh. (Một vị tiên tri Tân Ước là một thầy giảng; chúng ta biết rằng: “Lời chứng của Đức Chúa Jêsus Christ là Thần Linh của lời tiên tri,” Khải huyền nói.)

¹¹³ Bây giờ, thầy giảng bắt đầu giảng. Trong khi ông giảng, những phước lành, ngay ở, có thể là phần cuối bài giảng của ông, bắt đầu giáng xuống; mọi người sẽ nói, “A-men,” bắt đầu chúc tụng Chúa. Sau đó, ngay khi ông ngừng giảng, có thể có một sứ điệp sẽ đến, có thể nó được nói bằng tiếng lạ (Cô-rinh-tô Nhất 14:13, 14). Thế thì—thế thì nếu không có người thông giải trong nhà thờ, người này phải giữ sự im lặng của họ, vì họ đang nói tiếng lạ một cách chính xác, nhưng họ làm điều đó trước mặt Đức Chúa Trời. Hiểu không? Nhưng nếu họ đang nói tiếng lạ và có một người thông giải, người thông giải được cho là đưa ra thông điệp. Tất cả các hội thánh đang đến với điều đó.

¹¹⁴ Charles Fuller, dù anh ấy làm âm ĩ và tranh luận với tôi về điều đó khi tôi ở ngoài đó, thì giờ đây anh ấy đang chấp nhận điều đó. Và họ đang làm điều đó ở Long Beach. Vâng, thưa quý vị! Ngay trên bờ, ngay trong thánh phòng, có những ơn phước

của Đức Chúa Trời, việc nói tiếng lạ, sự thông giải tiếng lạ, và cầu nguyện cho người đau. Và anh ấy đứng đối diện với tôi và nói, “Anh Branham, tôi không tin vào thứ đó.”

Tôi đã nói, “Tốt thôi, tùy anh. Nó không dành cho những người không tin, Anh Fuller à, Nó dành cho những người tin.” Và bây giờ anh ấy đang rao giảng điều tương tự. Đã đến lúc; có một cuộc đối đầu.

115 Bây giờ, nếu nó theo thứ tự, nếu đây là những gì bạn đang hiểu được ở... Trong khi thầy giảng đang nói mọi thứ nên im lặng để lắng nghe thầy giảng. Vì đó là Lời Đức Chúa Trời đang giảng ra, nếu người ấy đang giảng dưới sự xúc dầu. Thế thì, mọi tâm thần của các đấng tiên tri đều suy phục đấng tiên tri. Khi một mục sư bước lên bục giảng, lật cuốn Kinh Thánh đó ra, hội thánh nên im lặng, lắng nghe... việc đọc Kinh Thánh của ông, hãy lắng nghe những gì ông sẽ nói. Nếu ông nói điều gì đó có vẻ tốt với anh em, anh em có thể nói, “A-men, chúc tụng Chúa!” hoặc bất cứ điều gì anh em muốn. *A-men* có nghĩa là “xin được như vậy.” Kinh Thánh nói hãy làm điều đó.

116 Rồi, sau khi sứ điệp kết thúc... Sau đó nếu thầy giảng đưa ra một nơi trong đó mà tất cả mọi người đang vui mừng, Thánh Linh ở giữa dân sự, có lẽ Ngài có thể ban đến một sứ điệp khác. Nếu Ngài ban một sứ điệp, nó sẽ đến với người nào đó, sau đó là một sự thông giải; nó sẽ không phải là một, chỉ một trích dẫn Kinh Thánh hay làm điều gì đó. Đức Chúa Trời không sử dụng sự lặp lại vô ích. Nhưng nó sẽ là một sứ điệp trực tiếp cho ai đó để làm một điều *nào đó* hoặc điều gì đó sẽ gây dựng Hội thánh. Rồi sau khi họ nhận được sự gây dựng đó của Hội thánh, anh em nói...

117 Chẳng hạn như thế này: Người nào đó đứng lên đây và nói tiếng lạ; người này thông giải và nói, “ĐỨC THÁNH LINH PHÁN NHƯ VẬY: Hãy để anh *A* *gì đó* đi đặt tay trên người này ở trên đây, vì ĐỨC THÁNH LINH PHÁN NHƯ VẬY, tối nay là thời gian để họ được chữa lành.” Đó là gì?

Rồi cũng chính người này đã nói, “Tôi đang ngồi ở đó; lòng tôi nóng cháy vì đứa bé đó.” Bây giờ—bây giờ họ đứng dậy trong sự vâng phục Thánh Linh, hãy đặt tay trên đứa bé, và nó sẽ khỏe

mạnh. Nếu không, điều gì đó không ổn. Đấy, thấy không? Đó là một sứ điệp trực tiếp.

118 Thế thì người không tin ngồi đó và nói, “Chờ một chút. Này, Chúa ở cùng mọi người!” Hiểu tôi muốn nói gì không?

119 Thế thì anh ấy sẽ nói, hoặc, “ĐỨC THÁNH LINH PHÁN NHƯ VẬY: Hãy để mọi người ở phía nam của thị trấn, từ phía đó của Phố Spring trở đi, chuyển đi trong hai ngày tới, vì sắp có một cơn bão sẽ quét sạch toàn bộ phía bên kia thị trấn.” Thế thì, điều đầu tiên anh em biết, đó là một lời tiên tri cho cả hội thánh.

120 Rồi người nào đó, sự phán xét thuộc linh, đứng dậy và nói, “Điều đó có phải là của Chúa không?” Mỗi người. Nếu ba người tốt sẽ đứng lên và nói, các thẩm phán thuộc linh, nói, “Điều đó là của Chúa,” thế thì hội thánh tiếp nhận nó; và mọi người ở cuối thị trấn di chuyển ra ngoài, tránh xa nó trong thời gian đó. Rồi nếu nó không xảy ra, tốt hơn anh em nên kiểm tra người đó. Hiểu không? Anh em đã có một linh khác ở giữa anh em. Nhưng nếu điều đó xảy ra, thì hãy chúc tụng Chúa và cảm ơn Chúa đã cho anh em thoát khỏi cơn thịnh nộ sắp đến. Hiểu không? Hãy quan sát những điều đó. Đó là Hội thánh ở trong trật tự.

121 Hai hoặc ba sứ điệp, không quá ba, sẽ được đưa ra cùng một lúc như vậy. Bất cứ điều gì được đưa ra, hãy xem, nó phải được thực hiện theo thứ tự. Nơi đầu tiên...sau đó, một nhà thờ khác, một thứ khác theo thứ tự...

122 Tôi không biết. Đây có thể là một người phụ nữ đã hỏi điều này. Tôi chỉ...Điều gì khác đến trong tâm trí của tôi, vì vậy tôi cũng có thể nói nó. Người phụ nữ, khi họ đến trong nhà thờ, theo Tân Ước, là bước vào và ngồi xuống với khuôn mặt che kín mặt và nét mặt buồn bã, và ở đó suốt buổi lễ. Đó là theo Kinh Thánh. Bây giờ. Nhưng tôi nghĩ một người phụ nữ...Chắc chắn. Bây giờ, tôi không đang lên án phụ nữ các chị. Hiểu không?

123 Một cô gái trẻ đến với tôi cách đây không lâu. Không phải... Anh Junior có mặt ở đó khi một phụ nữ đến, rằng cô ấy gặp rắc rối nào đó. Những người hàng xóm của cô ấy đã cười nhạo cô ấy, bởi vì cô ấy không muốn cắt tóc ở đây cách đây không lâu. Và cô ấy đã đi và cắt tóc mình. Và sau đó, một phụ nữ nào đó sống bên

kia sông đã làm cho cô ấy rối tung lên, và nói với cô ấy rằng bà sẽ lấy, theo một cách thuộc linh, bà dùng tay trói chân cô, hoặc, bằng mái tóc và bà ấy đã khiến người nữ này mắc chứng ám ảnh sợ hãi. Người nữ giống như mất trí, có hai đứa con. Cô không biết phải làm gì. Cô ấy cứ ngồi như thế.

¹²⁴ Một hôm cô lái xe đến trước cửa nhà. Đức Thánh Linh ngự xuống, và phán với cô, và bảo cô rằng cô sẽ khỏe lại, nói, “VÀ THÁNH LINH PHÁN NHƯ VẬY...” Và cô—cô ấy cứ như vậy trong vài ngày, và rồi cô ấy...Tôi đã đi ngày hôm qua, định gặp người phụ nữ với Anh Junior và Anh Funk. Và tôi đã ở trong vòng nửa dặm. Cô ấy đang đứng, chải mái tóc mà cô ấy sẽ để cho—để cho mọc ra bây giờ, nói, “Hãy để những người hàng xóm cười và làm bất cứ điều gì họ muốn.”

¹²⁵ Và rồi, Đức Thánh Linh không muốn để cho tôi đi qua đó. Và Ngài đã nói chuyện với cô ấy và nói với cô ấy rằng tôi đang ở gần nơi đó và muốn đến. Và đêm qua trong một khả tượng, thấy người nữ này đến, và kể những gì đã xảy ra với cô ấy; và cô ấy đã được chữa lành trong phòng tôi cách đây một lát. Hiểu không? Đúng thế không, Anh Junior? Đúng rồi. Mới lúc nãy. Thấy không? Chúa không cho tôi qua đó vì mọi thứ vẫn chưa sẵn sàng. Hiểu không? Anh ấy đưa tôi đến ngay nơi đó và xác nhận điều đó ngay tại đó, để cho thấy đó không phải là con người, Đó là Đức Chúa Trời. Hiểu không?

Bây giờ. Cô ấy nói, “Anh Branham, chồng tôi muốn tôi để tóc dài.”

¹²⁶ Tôi nói, “Đức Chúa Trời muốn điều như vậy.” Đúng thế, vì phụ nữ phải để tóc dài. Đó là khăn trùm đầu của họ.

¹²⁷ Tôi biết phụ nữ chúng ta ngày nay, hay nói đúng hơn là quý bà, đội mũ. Các chị nói rằng đó là khăn trùm đầu của các chị. Điều đó sai. Kinh Thánh cho biết khăn trùm đầu của một người nữ là mái tóc của người ấy. Và nếu cô ấy cắt tóc thì cô ấy không nên cầu nguyện. Đúng không? Đó là Kinh Thánh. Thấy không? Vì vậy bây giờ, phụ nữ phải để tóc dài, bất kể các bạn muốn nghĩ gì về nó; đó là điều CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Các bạn có thể chỉ cho tôi bất cứ nơi nào...

¹²⁸ Các bạn nói, “Ồ, tóc tôi dài. Thấy đó, nó dài đến vai tôi.” Đó là mái tóc ngắn. “Đấng Christ...” Bạn đã nói, “Đấng Christ có mái tóc dài.” Không, Ngài không hề. Đấng Christ có mái tóc dài ngang vai, họ nói vậy. Họ—họ chỉ cần kéo nó theo cách này và cắt nó đi, tóc dài ngang vai. Hãy nhìn vào từ ngữ Hy Lạp về điều đó trong đó, và các bạn sẽ nhận ra.

¹²⁹ Tóc nữ tính...Một người đàn ông không nên để tóc dài, vì nó nữ tính, dài như thế này. Nhưng Ngài chỉ cắt nó ở đây trên vai Ngài, nơi họ cắt nó đi, quanh đầu Ngài, chỉ cần lắc nhẹ như thế. Đó là mái tóc ngắn.

¹³⁰ Vì vậy, hồi những quý cô để tóc ngang vai, nó vẫn là tóc ngắn. Bây giờ, tôi không nói điều đó sẽ đưa các bạn xuống địa ngục hay đưa các bạn lên Thiên đàng. Điều đó không có gì liên quan với nó cả. Nhưng trật tự của Hội thánh là phụ nữ phải để tóc dài. Đúng thế; điều đó đúng. Và để đi vào nhà thờ...Và—và không có bất cứ điều gì để làm trong các công việc, các vấn đề xã hội, hoặc, không...Tôi muốn nói là công việc tài chính trong hội thánh. Và cô ấy phải vâng lời, và tôn kính, và đại loại như thế, bởi vì cô ấy là người, Kinh Thánh nói, đã gây ra sự sa ngã đầu tiên. Và điều đó đúng; đúng thế. Bây giờ, nhanh lên. Tôi hy vọng điều đó không làm tổn thương.

19. Câu hỏi: Tại sao tôi lại có một khái niệm về Đức Chúa Trời đến trước tôi khi tôi chuẩn bị dự lễ Tiệc thánh tại nhà thờ của tôi? Kết thúc. (Ồ, đó chỉ là tên của một quý cô; vâng, đó là tên của một quý cô,) Một... Tại sao một khái niệm về Đức Chúa Trời đến trước mặt tôi khi tôi chuẩn bị dự lễ Tiệc thánh tại nhà thờ của tôi?

¹³¹Ồ, tôi sẽ không biết, chị ạ, trừ khi nó là thế này: Nếu chị đã nhìn thấy Chúa Jêsus Christ hiện ra trong một khái niệm tại nhà thờ của mình khi chị đang dự Tiệc thánh, Ngài đang cho chị biết điều này: rằng chị đang nhận Ngài như một biểu tượng. Tiệc thánh là tượng trưng cho thân thể của Chúa Jêsus Christ; và chị đang nhận lấy Ngài như một biểu tượng vào trong thân thể chị. Vì vậy hãy sống trong sạch, và sống tinh sạch.

¹³² Hãy lắng nghe. Nếu anh chị em dự Tiệc thánh (anh chị em sẽ nghe đọc chỉ sau vài phút) khi anh chị em bất xứng, anh chị em

phạm tội với Huyết và Thân của Chúa Jêsus Christ. Hãy để một người dự tiệc thánh đó sống ngay thẳng trước mặt Đức Chúa Trời, mà dự Tiệc thánh đó, đúng hơn là, sống ngay thẳng trước mặt Đức Chúa Trời. Đừng dự nó một cách không xứng đáng. Điều đó chỉ...

¹³³ Nhìn xem. Kinh Thánh đã tiên đoán trong những ngày sau rốt rằng tất cả bàn tiệc của Đức Chúa Trời sẽ đầy đồ nôn mửa. Và sẽ không ai có thể—hiểu được. Đúng thế không? Nhìn kia. Cách đây không lâu, tôi đã đi vào một đền tạm vĩ đại. Tôi sẽ không nhắc tên; tất cả các bạn đều biết rõ. Các bạn biết những gì họ đã dùng cho tiệc thánh không? Họ lấy bánh mì ổ, bánh sụn, bánh mì nhạt, và cắt lát. Và một nhóm chấp sự, mà thầy giảng nói bảy người trong số họ là những người say rượu...Đúng vậy. Và mỗi người trong số họ, cả đám...Anh em có thể thấy họ khi họ đi qua tòa nhà nói chuyện với mọi người. Và khi hội thánh cho ra ngoài, lúc cuối buổi học, giữa trường Chúa nhật và hội thánh, gần như mọi người, mục sư và tất cả, đi ra ngoài và hút thuốc bên ngoài, và trở lại và dự Tiệc thánh của Chúa. Đức Chúa Trời phán rằng Ngài sẽ không coi các bạn là vô tội vì điều đó. “Và nhiều người bị đau ốm và yếu đuối giữa các người, và nhiều người chết.” Đúng thế.

¹³⁴ Phán, “Tất cả các bàn tiệc của Đức Chúa Trời đầy đồ nôn mửa, và Ta sẽ dạy đạo lý cho ai.” Ngài phán, “Vì giềng mối phải thêm giềng mối, hàng thêm hàng, và một chút chỗ này và một chút chỗ kia. Điều chi lành thì giữ lấy. Vì Ta sẽ dùng môi lấp bấp và các thứ tiếng khác mà phán cùng dân này, và đây là sự yên nghỉ mà Ta đã phán sẽ ở đây, nhưng với tất cả điều này, họ sẽ lắc đầu và bỏ đi và nói, ‘Chúng tôi không muốn nghe nó.’” Hãy nhìn nơi chúng ta đang sống, thưa các bạn. Ôi, chao ôi! Hãy thức tỉnh!

¹³⁵ Vâng, sự hiện thấy của chị, Chị...Nếu chị là một phụ nữ tốt, trong sạch, thánh thiện trước mặt Chúa, chị đang đứng đó và Chúa Jêsus đang cho chị biết rằng Ngài đang ban Tiệc thánh, rằng chị đang nhận lấy Ngài vào đó như một biểu tượng; và nếu chị không phải, thì như một lời cảnh báo để chị làm cho đúng với Chúa trước khi chị làm điều đó một lần nữa.

20. Tôi muốn biết những gì—theo sau đây: Ti-mô-thê Nhất, thứ 2...Ti-mô-thê Nhì chương 2 và câu thứ 16.

¹³⁶ Chờ một lát. Ti-mô-thê Nhì...[Băng trống—Bt.] Chúng ta đến với nhau. Có lẽ các bạn sẽ không đồng ý với những gì tôi nói. Các bạn về nhà...Sau đó, các bạn sẽ về nhà và nghiên cứu thật nhiều, và rồi điều đó sẽ giúp các bạn trở nên người thuộc linh. Được rồi, Ti-mô-thê Nhì chương 2 và câu 16 đọc như thế này:

Nhưng phải bỏ những lời hư không phạm tục: vì những kẻ đó sẽ ngày càng tiến sâu vào con đường không tin kính.

Đúng. Được rồi, anh em muốn biết “hư không phạm tục” là gì. “Phạm tục...hãy tránh những lời nhảm nhí phạm tục, vì chúng sẽ tiến xa hơn.”

¹³⁷ Bây giờ, điều đầu tiên là một lời “nhảm nhí phạm tục, vì chúng sẽ tăng lên.” Bây giờ, bất cứ điều gì chỉ là một điều cũ kỹ...cứ lảm nhảm hoài. Kinh Thánh nói, Chúa Jê-sus phán, “Hãy để ‘có’ thì nói ‘có’ và ‘không’ thì nói ‘không,’ vì bất cứ điều gì thêm vào điều này sẽ dẫn đến tội lỗi.” Anh em thậm chí không được phép đùa giỡn hay làm trò hề với nhau. Đức Chúa Trời sẽ khiến anh em phải khai trình mọi lời vô ích mà anh em nói. Anh em biết điều đó chứ? Kinh Thánh nói rằng anh em sẽ phải khai trình mọi lời nói vu vơ. Vậy chúng ta nên trở thành loại người nào? Những người thẳng thắn, nghiêm khắc, yêu thương, tốt bụng và không bao giờ là một đám người vô nghĩa, luôn đi cùng...

¹³⁸ Nhìn xem. Anh em lấy ví dụ một người mà sẽ bắt đầu ngày hôm nay...Bản thân tôi đã nhận thấy điều đó, và đó là bản chất của tôi, một người Ireland; tôi luôn có rất nhiều điều quanh tôi dù sao đi nữa, để đùa và cứ như thế. Và mọi—mọi lúc ngay cả vợ tôi cũng nói, “Này, Bill...!”

Tôi nói, “Đúng thế, Em yêu.” Cô ấy sẽ nói, tôi chơi với bọn trẻ...tôi nói...Làm trò với chúng hoặc điều gì đó, nói, “Ồ bây giờ, các con biết đấy, có ba người đàn ông vĩ đại đến từ Kentucky.”

“Đó là ai?”

“Ồ, Abraham Lincoln.”

“Vâng.”

“Daniel Boone.”

“Ừ ừm.”

“Và ba của các con.” Điều gì đó như thế.

¹³⁹ Và cô ấy sẽ nói, “Này, Bill, anh lại bắt đầu.” Và tôi phải đi vào nơi kín ở đâu đó, và nói, “Chúa ơi, tha thứ cho con, con không có ý nói điều đó. Xin làm điều gì đó cho con; làm cho con từ bỏ điều đó.” Hiểu không?

¹⁴⁰ Và mỗi ngày tôi...nếu tôi làm điều đó...Bây giờ, chúng ta đã nói về từ *sa ngã* sáng nay. Khi anh em làm điều đó, anh em đã sa ngã. Vâng, thưa quý vị! Anh em phải ăn năn. Đúng thế không? Bây giờ, tôi không có ý nói rằng anh em đã đi ra ngoài thế gian và anh em đã làm *điều này* và *điều kia*, nhưng anh em đã làm điều gì đó. Anh em phải ăn năn và chết hàng ngày để sống trong Chúa Jêsus Christ. Vì vậy, mỗi ngày, hằng ngày, mỗi ngày, anh em phải chết mỗi ngày để sống trong Chúa Cứu Thế Jêsus.

¹⁴¹ Khi tôi làm điều gì đó...Nhiều lần tôi làm những điều sai trái. Tôi sẽ ra ngoài, và ai đó sẽ nói điều này hay điều nọ, tôi có thể nói đùa một chút về điều đó. Người nào đó nói...Không phải là một người xấu; bây giờ, tôi không tin những Cơ-đốc nhân kể những câu chuyện đùa tục tĩu. Không, thưa quý vị! Không, thưa quý vị! Điều đó thậm chí không trở thành Cơ-đốc nhân, Kinh Thánh nói. Nó nói từ chối những điều tục tĩu xưa cũ như thế, và những trò đùa, và những trò đùa, và những thứ giống như thế. Không, Cơ-đốc nhân không nói những điều đó; Cơ-đốc nhân có những suy nghĩ trong sạch.

¹⁴² Nhưng nếu anh em không cẩn thận, thỉnh thoảng anh em sẽ có một người...Anh ta sẽ kể chuyện pha trò một chút hôm nay. Và ồ, anh ấy hầu như nghĩ rằng mọi chuyện được thôi, và anh ấy sẽ để nó trôi qua, và không nghĩ gì thêm về nó nữa. Ngày hôm sau anh em kể hai chuyện cười nhỏ. Thấy không? Và điều tiếp theo anh em biết, anh em đang làm điều gì khác. Và điều đầu tiên anh em biết, nó lại dẫn trở lại cùng hệ thống cũ đó. Đúng thế không? Hãy tránh xa điều đó. Xa lánh nó! Và tránh xa những lời lảm nhảm tục tĩu đó.

¹⁴³ Anh em nghe thấy ai đó đi qua...Tôi sẽ chỉ đưa cho anh em một ví dụ nhỏ. “Bà Doe, bà biết gì không? Tôi đã thấy chồng

bà. Và tôi nói với bà những gì. Và anh ấy là một chấp sự.” Thấy không? Và...

Bây giờ, chỉ có điều, nói, “Tôi không muốn nghe nó!” Đúng vậy, và tiếp tục đi. Sẽ không mất nhiều lần về điều đó, và họ sẽ ngừng việc đó. Đúng thế.

144 “Ồ, chị biết gì không, Chị? Tôi sẽ kể cho chị nghe chuyện gì đã xảy ra với Anh.” Không chỉ chị, mà cả anh nữa. Thấy không?

“Anh ơi, tôi sẽ kể cho anh nghe chuyện gì đã xảy ra. Anh biết đấy, nếu chúng ta có thể loại bỏ thầy giảng này, nếu như chúng ta có thể làm *điều này*, hoặc loại bỏ chấp sự này, hoặc nếu chúng ta có thể làm *điều này*.”Ồ, ồ! Chỉ—chỉ chỉ tránh xa điều đó.

145 Tôi nghĩ một vật nhỏ tốt anh em nên đặt trên bàn của mình, đó là một vật nhỏ mà tôi đã thấy ở Florida cách đây không lâu. Đó là ba con khỉ nhỏ; và một trong chúng đưa tay lên che mắt, và nói, “Không nhìn điều ác”; còn con kia thì lấy ngón tay bịt tai, nói, “Không nghe điều ác”; và con kia lấy tay bịt miệng, nó nói, “Không nói điều ác.” Tôi nghĩ đó là một điều tốt phải không anh chị em? Vâng, thưa quý vị! Ô, chao ôi! Đó là một điều rất tốt.

146 Chỉ cần giữ tâm trí của anh em trong sạch và ở trên Đấng Christ. Anh em không thể chỉ nói, “Ồ, bây giờ...” Bây giờ xem, nếu anh em không cẩn thận, anh em sẽ rơi vào một tình huống, nếu anh em cứ nghĩ rằng...Và đừng—và đừng nghĩ rằng anh em có...Anh em không thể sống quá hoàn hảo cho đến nỗi anh em không phạm sai lầm đó bây giờ. Bây giờ, anh em đừng nghĩ rằng mình sẽ có được cách đó, bởi vì anh em sẽ không. Không, thưa quý vị! Anh em không phải là vô tội, và chắc chắn anh em sẽ đi chệch vào lối của họ, ở bên này và bên kia.

147 Nhưng một người đã từng gục ngã, nếu người ấy là một người lính thực sự người ấy sẽ đứng dậy trở lại. “Chúa ôi, xin để con trở dậy và cố gắng lại lần nữa.” Nhưng một kẻ hèn nhát, ngay khi nhìn thấy mình đã phạm sai lầm nhỏ đầu tiên, giống như tôi đã nói sáng nay: con bọ và con nhện nước sẽ lại bò xuống nước ngay. Thấy không? Nó không thể chịu đựng được.

148 Vì vậy hãy từ chối tất cả điều cũ—nói nhảm nhí tục tĩu đó và chuyện cười, ngồi lê đôi mách. *Nói nhảm* có nghĩa là “sự lộn

xộn.” Và Kinh Thánh nói, “Hãy coi chừng những kẻ gây tranh cãi giữa anh em.”

¹⁴⁹ Nếu người nào đó nói, “Ừ ừm! Ừ ừm,” vậy thì chỉ—chỉ nói, “Anh thế nào? Tôi rất vui vì được gặp lại anh. Cảm ơn anh.” Và cứ tiếp tục đi. Đó là điều tốt nhất. Đừng xa lánh họ, nhưng chỉ coi chừng họ. Đừng chú ý, vì anh em thấy nó dẫn đến điều gì.

21. Chúa Jêsus ở đâu từ khi Ngài...Chúa Jêsus ở đâu từ khi Ngài chịu phép báp-têm cho đến ba năm chức vụ của Ngài?

¹⁵⁰ Được rồi. Chúa Jêsus chịu phép báp-têm xong, liền lên khỏi nước, và Thánh Linh đưa Ngài vào trong đồng vắng trong bốn mươi ngày đêm để chịu ma quỷ cám dỗ. Và Ngài đã bị cám dỗ bốn mươi ngày đêm. Và Ngài đã kiêng ăn. Ngài đi ra. Ma quỷ đã cám dỗ Ngài khi Ngài đi ra sau khi kiêng ăn. Và Ngài đã chống lại ma quỷ bằng Lời Đức Chúa Trời, và bước vào chức vụ của Ngài, và rao giảng trong ba năm rưỡi, theo lời Kinh Thánh.

¹⁵¹ Nhìn xem. Trước đó rất lâu trong Đa-ni-ên, Đức Chúa Trời đã phán và tuyên bố rằng Ngài sẽ rao giảng trong ba năm rưỡi và bị cất đi để làm Cửa lễ trong suốt thời gian đó. Thật chính xác. Từ buổi sáng thế Ngài đã được định cho điều đó. Đúng vậy.

¹⁵² Ma-thi-ơ chương 4, bạn sẽ tìm thấy điều đó. Nếu nó không hoàn toàn chính xác theo niềm tin của bạn, thì được thôi.

Bây giờ, câu đó tôi không...Chúng ta hãy xem những gì...Ồ, vâng. “Ở đâu...?” Chúng tôi đã nhận được câu đó trước đây một lát. “Người chết ở đâu?”

22. Đã có lúc—đã có lúc tất cả chúng ta là người da trắng hay da màu? Trong hai đó, người nào bị nguyên rủa?

¹⁵³ Bây giờ, theo những gì chúng tôi biết, tôi không thể nói cho anh em biết liệu A-đam và Ê-va là—là da trắng, hoặc nâu, hoặc vàng, hoặc đen. Tôi không thể nói cho anh em biết. Tôi đoán không ai khác biết ngoài Đức Chúa Trời; Ngài đã ở đó. Bây giờ, trong...Khi chúng ta đến tất cả trong một ngôn ngữ và một dân tộc cho đến khi tháp Ba-bên, một sự lộn xộn. Và sau đó ngôn ngữ của họ đã khác đi. Và theo những gì chúng ta biết hết thấy họ là

một dân tộc cho đến thời điểm đó. Và họ đã tách tay và phân tán ở những nơi khác nhau trên thế giới.

¹⁵⁴ Và một số...Anh em lấy ví dụ một con vật; anh em lấy bất kỳ sự sống nào mà ăn từ một loại đất nào đó, nó sẽ chuyển sang màu đỏ. Nếu có một thợ săn ở đây, anh em chỉ cần đi theo tôi vài phút. Đi xuống Mexico, và kiếm con sói; lấy trên đây ở Arizona và kiếm con sói; anh em đi lên phía Bắc và lấy cùng một con sói như vậy, và hãy xem ba màu. Lấy một con quái vật Gila được nuôi ở Texas, và lấy một con khác được nuôi ở Arizona, và nhìn xem sự khác biệt trong chúng (thấy không?), bởi vì chúng phụ thuộc vào vùng đất chúng sống. Thấy không?

¹⁵⁵ Và bây giờ, người Trung Quốc, người Trung Quốc là một—một người da vàng, người Nhật Bản, và vân vân, và một người Trung Quốc. Người Ê-thi-ô-pi là một—là một người da màu, hay người da Đen mà chúng ta có bây giờ. Và người ấy đã đi xuống những vùng đất tối tăm ở dưới đó.

¹⁵⁶ Và họ—và—và họ đã...Và sau đó người da trắng là người Anglo-Saxon mà là chúng ta. Và, của—của những người ở đây, mà chúng ta gọi là người da trắng, họ đến từ nước Anh mà trước đây được gọi là “vùng đất Thiên thần.” Và bởi vì họ da trắng, và tóc vàng, và vân vân...Và phân tán lên Ai-len, Na-uy, vân vân, ở trên đó. Và tất cả họ đều đến từ những người Anglo-Saxon.

¹⁵⁷ Bây giờ, người nào có trước và người nào bị nguyên rủa? Không có ai trong số họ. Tôi biết những gì anh em đang cố gắng đến được. Anh em đang cố gắng đến từ Cham. Tôi biết anh em đang đi đâu, đến với người dân của Cham.

¹⁵⁸ Vậy thì, đã có Cham, Sem, và Gia-phết. Bấy giờ Cham, ông—ông—ông không cố gắng che giấu sự trần truồng của cha mình, nhưng mà cười và chế nhạo người. Và Đức Chúa Trời đã nguyên rủa Cham vì đã nhìn thấy sự trần truồng của cha mình mà không cố gắng che đậy sự xấu hổ của người. Và Sem và Gia-phết đi lùi lại và ném áo khoác của họ lên người cha của họ khi ông đang nằm trần truồng. Và bây giờ, Chúa nói với Cham rằng dòng dõi của ông sẽ hầu việc những người khác.

159 Bây giờ, nếu anh em nghĩ rằng đó là một lời nguyên rủa, khi mang màu da sẫm, thì người Do Thái cũng mang màu da sẫm. Nếu anh em nghĩ đó sẽ là điều—điều, điều mà chúng ta gọi là người da màu, hoặc, người da Đen của đất nước này hiện đang ở đây, thì anh em nên đến Ấn Độ. Người Ấn Độ có màu da sẫm hơn người da Đen. Tôi đã ở cả hai quốc gia của họ. Đây là người—người Ê-thi-ô-pi ở dưới đó từ Ê-thi-ô-pi, và người châu Phi, người da màu mà chúng ta biết ngày nay. Họ ở dưới đó, nhiều người trong số họ vẫn còn nguyên thủy, trong bộ lạc của họ. Gần giống như chúng ta khi Chúa Jêsus đến.

160 Người da trắng cũng nguyên thủy như—người bản xứ Châu Phi bây giờ, có lẽ còn tệ hơn thế nữa. Hãy nhớ rằng, hai ngàn năm trước chúng ta là những người bộ lạc trần truồng ngoài kia với một—với một cung tên và rìu đá, đi săn (chính xác là như vậy), chúng ta những người Anglo-Saxon. Điều đó hoàn toàn đúng. Vậy ai là ai?

161 Tôi sẽ nói cho anh em biết kẻ bị nguyên rủa hôm nay là kẻ chối bỏ Chúa Jêsus Christ. Chỉ thế thôi. Ai chấp nhận Chúa Jêsus Christ thì được phước.

162 Bây giờ, anh em không thể nói...Tôi sẽ đi lên, kiếm người Eskimo, từ vùng đất phía trên kia. Và người ấy ở trên đó; và người đàn ông đó có màu da sẫm hơn những người da màu mà chúng ta có ở đây. Tôi sẽ đến Ấn Độ và gặp người Ấn Độ; và người ấy là—người ấy không phải là người da màu, người ấy thực sự là da đen. Người ấy đen hơn...chỉ là một màu đen thực sự. Và người ấy được gọi là...Và người ấy là người Ấn Độ. Ồ bây giờ, ở Châu Phi chúng ta có một số người Châu Phi mà là...Một số trong họ có màu da sáng; một số trong họ gần giống như da trắng; và một số trong số họ là—là những cách khác nhau.

163 Anh đến với người Do Thái; và anh em nói rằng tất cả người Do Thái đều—đều có màu da ngăm đen riêng biệt. Người Do Thái là người da nâu, nhưng tôi đã thấy rất nhiều người tóc đỏ với mắt xanh, làn da trắng. Hiểu không?

164 Vì vậy toàn bộ vấn đề là thế này: tất cả chúng ta đều ra từ một cây. Đúng thế. Và tất cả chúng ta đều bị nguyên rủa vì sự sa ngã của Ê-đen. Và tất cả chúng ta đều được cứu nhờ sự sống

lại của Chúa Jêsus Christ. Thế đấy. Vì vậy, không có sự rửa sả. Bị nguyên rửa là những người mà không tin, nhưng phước thay là những người mà tin. Vì vậy, không có người này hay người kia, bạn ạ, người da đen hay da màu, hoặc người da trắng hay người da vàng. Thế thì, nếu người da đen bị nguyên rửa bởi là người da đen, thì người da vàng chỉ bị nguyên rửa một nửa. Và thế thì— và thế thì là người da vàng, rồi đến người da nâu, anh ta mới đi được hai phần ba chặng đường bị nguyên rửa. Thấy không? Và rồi, người châu Phi bị nguyên rửa bốn phần năm. Và tôi nghĩ thế thì người Ấn Độ thực sự bị nguyên rửa. Ô, chao ôi! Thật vớ vẩn làm sao! Không! Đó là khí hậu và những thứ khác nhau nơi mà mọi người sống. Họ đã quay đi, và tạo thành bộ lạc và vân vân, họ khác biệt.

¹⁶⁵ Hãy nhìn người Mỹ da đỏ. Nhiều người trong số đó...Người Navajo ngoài kia là một chủng tộc có nước da sẫm màu hơn người Ê-thi-ô-pi da màu của chúng ta ở đất nước này, người Navajo. Người Apache là...Họ có một —một loại da màu đồng. Và các bộ lạc khác nhau...Thấy không? Vì vậy, ngay giữa những người da đỏ, ngay tại đây, anh em tìm thấy những người da đen, và gần như...Và người Cherokee cũng nhợt nhạt như chúng ta, người Cherokee. Và có ngay tại đây trong quốc gia này, các bộ lạc khác nhau. Vì vậy, anh em thấy đấy, anh em không thể nói rằng họ bị nguyên rửa một nửa và bị nguyên rửa hoàn toàn. Họ không bị nguyên rửa vì họ là người da đen. Họ không bị nguyên rửa vì họ da vàng hay họ da trắng. Chỉ có một sự nguyên rửa duy nhất mà tôi biết, đó là sự không tin vào Chúa Jêsus Christ. (Tôi biết, Donny, đã đến lúc tôi phải kết thúc, nhưng tôi còn hai câu hỏi nữa.)

23. Được rồi bây giờ. Đâu là mười chi phái tản lạc của Y-sơ-ra-ên (Sáng thế ký 44:49), chi phái Giô-sép đến nhiều quốc gia không? Si-mê-ôn, Lê-vi, những người không có quê hương của riêng mình, nhưng sống rải rác trong mười chi phái khác... Mười chi phái ở đâu? Chúng ta có thể định vị họ không?

¹⁶⁶ Vâng, thưa quý vị! Họ có thể được phát hiện. Về mặt địa lý họ có thể được xác định vị trí trong Kinh Thánh. Và Đức Chúa

Trời cho chúng ta biết họ sẽ ở đâu trong những ngày sau rốt và kết cục của họ sẽ ra sao. Và ngay bây giờ, tôi vừa đọc một cuốn sách, ở Y-sơ-ra-ên, nơi có những cuốn sách đó, nơi người ấy nói rằng một người đã nhúng chân vào dầu và mọi thứ. Đức Chúa Trời đã định vị trí tất cả họ, bố trí ở những nơi khác nhau. Và tất cả những người Do Thái đang trở về Palestine, nơi mà Đức Chúa Trời đã hứa trong những ngày sau rốt rằng họ sẽ ở đó.

24. Một câu hỏi nữa: Có thể...Tôi không thể tin rằng Chúa đã sai chiến tranh đến như sự phán xét. Tôi không thể tin rằng Chúa đã sai chiến tranh đến như sự phán xét. (Chỉ lắng nghe một lát.) Tôi không tin, như một số người tin, rằng Chúa đã đặt thanh kiếm vào tay những tên đồ tể này từ Ba-by-lôn cổ đại cho đến Hitler, để sát hại phụ nữ và trẻ em vô tội giữa...cùng với kẻ có tội, để thi hành sự phán xét của Đức Chúa Trời. Câu mong Chúa...Chúa tình yêu của tôi sẽ không làm...Chúa tình yêu của tôi (Xin lỗi!), làm điều này. Chiến tranh là công việc của Sa-tan. Vui lòng xác nhận sự lẫn lộn này.

¹⁶⁷ Bây giờ, chờ một lát. Tôi đã đọc câu này cách đây không lâu, lý do mà tôi đặt nó ở dưới cùng. Bây giờ, tôi muốn các bạn giữ bình tĩnh một phút. Bây giờ, hãy để—chúng ta hãy nói thẳng điều này, vì đây là một câu hỏi khá hay. Và nó phải được tiếp cận một cách tôn kính. Ngay sau đó, nếu các bạn có thể chịu đựng chúng tôi lâu hơn một chút...

¹⁶⁸ Tôi biết đã muộn, nhưng nó...Hãy nhớ, điều quan trọng của nó là gì? Bây giờ, các bạn thường đi khiêu vũ suốt đêm và không nghĩ gì về điều đó (hiểu không?), bắt đầu với những việc thế gian, nhưng khi nói đến Lời Đức Chúa Trời hơn hai mươi phút, thưa anh em, chúng ta phải có một thầy giảng mới. Hiểu không? Thật là xấu hổ. Phao-lô giảng suốt đêm. Tôi đã giảng ngay tại đây cách đây nhiều năm vào lúc hai và ba giờ sáng. Và người ta đang đi đi lại lại nơi này ở đây chỉ ngợi khen Đức Chúa Trời vào lúc hai hoặc ba giờ sáng. Anh em sẽ thấy có đến hàng chục người cùng lúc nhận được Đức Thánh Linh vào lúc hai và ba giờ. Xin Chúa thương xót. Tôi ước gì tôi có thể nhìn thấy điều đó một lần nữa. Nhưng chúng ta không thể; thời đó đã qua rồi. Ngày đó đã qua

rồi; nó đang tàn bây giờ. Đêm đang đến gần và mọi người đang... “Ồ, chúng tôi thật sự không quan tâm nữa, vì vậy...Chao ôi, ước gì họ bỏ cuộc, để chúng ta có thể sẵn sàng bước vào.” Và đó chỉ là—chỉ gần như cách của nó.

169 Đợi đã, tôi muốn hỏi anh em đôi điều bây giờ. Bây giờ, tôi sẽ không đồng ý với anh chị em, anh hay chị, tôi không biết. Nó đã được đặt ở đây sáng nay. Tôi đã để nó trong Kinh Thánh của mình và đã xem nó cách đây một lát. Bây giờ, một cách thân thiện...Và bây giờ, tôi không muốn anh—đến—nổi giận với tôi. Tôi muốn anh em lắng nghe kỹ.

170 Và chúng ta...Hãy nhớ rằng, tôi rất muốn đồng ý với anh em về điều này—về quyết định của anh chị em về điều này như tôi đã làm với người phụ nữ đó, người phụ nữ đáng thương cách đây một lát. Nói...Cô ấy và chồng cô ấy, họ vừa bỏ trốn và kết hôn; và nó đã xảy ra. Nhưng cô ấy đã thề; cô ấy phải gắn bó với nó. Hiểu không? Và bây giờ, tôi phải trung thành với Lời Chúa.

Nhưng bây giờ, **tôi không tin...**Nhưng trước tiên, **tôi không thể tin rằng Chúa sai chiến tranh đến như sự phán xét.**

171 Ồ vậy thì, bạn ơi, chỉ có một điều sai với niềm tin của bạn, và đó là, nó không đúng với Kinh Thánh. Đức Chúa Trời đưa chiến tranh đến như sự phán xét. Đúng thế. Tôi—tôi sẽ đưa cho bạn lời Kinh Thánh; tôi sẽ không đọc nó ở đây và sau đó nói với anh em.

Nhìn xem. **Tôi không tin như một số người tin rằng Đức Chúa Trời đã đặt một thanh kiếm trong tay những tên đồ tể từ Ba-by-lôn cổ đại cho đến Hitler, để giết những phụ nữ và trẻ em vô tội.**

172 Nếu tôi nói với anh em trong Danh Chúa Jêsus Christ rằng Ngài đã làm điều đó, và sẽ chứng minh điều đó bằng Kinh Thánh, thế thì anh em sẽ tin không (hiểu không?), rằng Ngài đã làm điều đó? Được rồi. Và Ngài sẽ làm điều đó một lần nữa. Được rồi. Và lắng nghe điều này.

173 Tôi không biết. Đây có thể là người bạn thân thiết của tôi đang ngồi đây theo như tôi biết; vì Đức Chúa Trời ở trên Trời biết tôi thậm chí không biết chữ viết tay. Tôi không thể nói với anh em. Nhưng tôi muốn anh em lắng nghe điều này. “Đức Chúa

Trời của tôi là Đức Chúa Trời của tình yêu, Đức Chúa Trời của tôi là tình yêu và sẽ không làm điều này. Chiến tranh là của Sa-tan.” Tôi đồng ý với anh em rằng chiến tranh là của Sa-tan. Điều đó là chính xác. Hẳn là chúa của thế gian này. Mọi vương quốc và mọi quốc gia trên thế giới này đều thuộc về Sa-tan. Đức Chúa Trời phán chúng trong Lời Ngài. Sa-tan nói, “Chúng là của ta.” Chúa Jêsus thừa nhận rằng chúng là của hắn. Nhưng Ngài sẽ trở thành người thừa kế tất cả chúng sau đó, Chúa Jêsus sẽ làm như vậy. Lúc đó chúng ta sẽ không còn chiến tranh nữa. Nhưng Đức Chúa Trời cho phép Sa-tan làm điều này để sửa trị và phán xét.

¹⁷⁴ Bây giờ, tôi muốn hỏi anh em vài điều ngay trước khi chúng ta bắt đầu. Tôi muốn anh em trả lời tôi điều này và tìm ra. Nếu anh em không tin rằng Chúa là một...(Anh em đã nói)...rằng sẽ không làm những điều này. Chỉ để bắt đầu nó ngay từ đầu...Bây giờ, hãy chú ý đến tôi nếu có thể được. Hãy lắng nghe. Tại sao chính Đức Chúa Trời lại trừng phạt Con của Ngài và giết Ngài trên thập tự giá? Đức Chúa Trời đã giết Chính Con Ngài tại thập tự giá. “Tuy nhiên điều đó đẹp lòng Đức Chúa Trời,” Kinh Thánh nói, “để đánh Ngài, và làm cho Ngài bị thương tích đầy mình, và làm tổn thương Ngài.” Đức Chúa Trời đã làm Con của Chính Ngài theo cách đó để cứu anh em.

¹⁷⁵ Tôi muốn hỏi về Sau-lơ, vị vua vĩ đại của Y-sơ-ra-ên. Đức Chúa Trời bảo ông đi xuống và bắt Vua Óc cùng mọi thứ ông ta có và tiêu diệt hoàn toàn mọi thứ ở dưới đó, đàn ông, phụ nữ, trẻ em, và tất cả mọi thứ...Và Sau-lơ...ngay cả gia súc để giết nó, không để cho bất cứ thứ gì còn sống. Và Sau-lơ đã đi xuống đó và tha cho một số gia súc. Đức Chúa Trời đã lấy Thần Linh ra khỏi ông và phân rẽ ông ra khỏi Ngài; ông trở thành kẻ thù của Đức Chúa Trời.

¹⁷⁶ Tại sao Ê-li đứng đó khi Đức Chúa Trời phó lão Vua Óc vào tay A-háp? Và người đã bảo A-háp giết vua đó. Và A-háp từ chối làm điều đó. Và tiên tri Ê-li đã ra lệnh cho một người lính đến...Nói, “Hãy đánh ta bằng thanh gươm của người.” Người lính nhận ra người là một đấng tiên tri.

Người lính đó nói, “Tôi sẽ không đánh.” Và người đó mất mạng. Rồi người bảo người khác, nói, “Hãy đánh ta.” Và người

đó đánh người bằng thanh kiếm và chém người. Và người quán mình trong lớp cải trang và người đứng đó. Và ở đây A-háp đến trên cổ xe của mình.

Ông nói, “Điều gì—người đứng đây làm gì?”

Người đáp, “Ồ, tôi là lính canh; tôi được giao phải giết một người. Và anh ta đánh tôi và bỏ chạy,” Người nói, “và tôi để anh ta đi. Và họ nói với tôi nếu tôi làm thế, tôi phải trả giá bằng mạng sống của mình.”

Ông nói, “Ồ, người sẽ phải trả giá bằng chính mạng sống của người.”

Người tự cười trối và nói, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, bởi vì người đã không giết vị vua dưới đó, người sẽ phải trả giá bằng chính mạng sống của mình.” Đúng không? Điều đó hoàn toàn đúng.

¹⁷⁷ Hãy để tôi đọc cho anh em điều gì đó ở đây. Còn về Ba-by-lôn, khi Giô-suê...khi Đức Chúa Trời sai Giô-suê đi qua đó, và ông đã tiêu diệt hoàn toàn trẻ sơ sinh, trẻ em, và mọi thứ khác. Và nếu ông để một thứ gì sống...Ông đã xóa sạch mọi thứ. Những đứa trẻ Phi-li-tine nhỏ bé, ông chỉ giết chúng. Đức Chúa Trời đã ra lệnh cho ông. Và nếu ông không làm điều đó, nó sẽ trả giá bằng sự sống của chính ông.

¹⁷⁸ Tôi sẽ làm sáng tỏ điều đó trong vài phút nữa. Đức Chúa Trời là tình yêu, tình yêu hoàn hảo; nhưng anh em không biết tình yêu là gì. Đó là lý do tại sao ngày nay người ta không biết đức tin là gì. Đức Chúa Trời là tình yêu. Ngài phải sống trong tình yêu; Ngài tể trị trên Lời Ngài. Và Ngài phải giữ Lời Ngài. Ngài phải yêu anh chị em. Và nếu Ngài yêu anh chị em, Ngài phải bảo vệ anh chị em.

¹⁷⁹ Nghe đây. Anh em nói về sự sa ngã của trẻ em. Chờ một chút, để tôi chỉ cho anh em điều gì đó ở đây trong Kinh Thánh, những gì—những gì Kinh Thánh nói về những điều này ở đây. Chúng ta hãy đi qua đây và chỉ lắng nghe điều này chỉ một phút và xem những gì Đức Chúa Trời đã phán. Bây giờ, tôi đang đọc Ê-xê-chi-ên chương thứ 9, nếu anh em muốn ghi nó. Nghe nghe kỹ:

Và...Ngài kêu lớn tiếng trong lỗ tai tôi rằng, và nói, Khá khiến những kẻ cai trị thành này hãy đến gần,... ai nấy

khá cầm khí giới hủy diệt của họ trong tay mình. (Bây giờ, đây là Đức Chúa Trời đang nói.)

Và, này, có sáu người nam đến từ cổng cao hơn, mà về phía bắc mà đến, và mỗi người cầm khí giới giết lạt trong tay mình; và giữa bọn họ có một người mặc vải gai trắng, và đeo sừng mực bên hông người; và họ đi vào, và đứng bên cạnh...bên cạnh bàn thờ bằng đồng.

Và sự vinh hiển của Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên bèn dấy lên khỏi các chê-ru-bim, là nơi Ngài thường ngự, mà đến ngưỡng cửa nhà. Và Ngài đã gọi tôi...đến người mặc vải gai trắng, với...có...sừng mực trong tay người—hoặc bên hông;

Và vì thế...Và CHÚA...(Viết hoa C-H-Ú-A, là Đức Chúa Trời)...CHÚA phán cùng người rằng, Hãy trải qua giữa thành, qua giữa Giê-ru-sa-lem,...đánh dấu trên trán của người nào mà than thở và...khóc lóc về...những sự gớm ghiếc...đã phạm giữa thành này.

Và với những người khác Ngài...(CHÚA)...đã phán trong tai tôi, Hãy đi theo người qua khắp thành phố, và đánh: và đừng để mắt người đoái tiếc, người cũng đừng thương xót: (Hãy xem, câu thứ 6.)

Toàn bộ—Hãy giết hết nào già cả...trai trẻ...gái đồng trinh,...con nít,...đàn bà:...(Đức Chúa Trời đã phán vậy. Đức Chúa Trời đã phán vậy!)...nhưng đừng đến gần bất kỳ người nào mà có ghi dấu; và người bắt đầu từ người cao tuổi...tại đền thánh—và bắt đầu từ người già...ở trước mặt nhà.

¹⁸⁰ Nói cách khác, Đức Chúa Trời phán với những người này, “Nào, hãy đợi; Ta sẽ đánh dấu những người đầu tiên, những người thực sự tận hiến cho Đức Chúa Trời...” Và Ngài đánh dấu trên họ. Ngài phán, “Bây giờ,” với những người có vũ khí tàn sát, “các ngươi hãy đi qua và không tha cho phụ nữ, trẻ em, hay bất cứ thứ gì, nhưng các ngươi giết chết hết thảy mọi thứ.”

¹⁸¹ Trong thế giới tiền đại hồng thủy trong sự hủy diệt, khi hàng triệu lần hàng tỷ người trên trái đất, và Đức Chúa Trời đã sai một

thầy giảng thánh thiện già nua tên là Nô-ê, và đã rao giảng một trăm hai mươi năm, và bảo họ vào tàu, và tất cả những người không vào tàu đó sẽ bị hủy diệt... Và Đức Chúa Trời Toàn Năng, đấng cai quản các tầng trời, trút xuống những cơn mưa hủy diệt hoàn toàn hàng triệu người già, người trẻ, những đứa trẻ sơ sinh, bị ngạt thở và chết dưới nước.

¹⁸² Đức Chúa Trời Toàn Năng, và Ngài chính xác là Đức Chúa Trời của tình yêu. Và điều đó đúng. Ngài phải làm. Ngài yêu những kẻ thuộc về Chính Ngài. Ngài phải tể trị Lời Ngài. Vì vậy không để... vì một cuộc tranh cãi, nhưng không đồng ý với các bạn. Chúa tình yêu của anh em...

¹⁸³ Ở đây cách đây không lâu tôi đã nói chuyện... Có lẽ đó có thể là một người Chứng Nhân Giê-hô-va. Người đó bước đến và nói, “Anh Branham, anh muốn nói với tôi rằng anh tin có địa ngục đang cháy à?”

Tôi đã nói, “Đó không phải là những gì tôi nói, đó là những gì Kinh Thánh nói.”

Anh ấy nói, “Anh muốn nói với tôi rằng Cha Thiên Thượng nhân từ sẽ thiêu hủy con cái của Ngài không? Ồ,” nói, “anh sẽ không đốt cháy con anh.”

Tôi đáp, “Không, thưa ông!”

“Vậy thì, nếu anh như là một con người có nhiều tình yêu như vậy (đấy, cách người ta có thể bóp méo sự việc như thế nào?), nếu anh là một con người có nhiều tình yêu thương như vậy, anh nghĩ rằng Cha Thiên Thượng nhân từ sẽ hủy diệt con cái của Ngài sao?”

¹⁸⁴ Tôi nói, “Không bao giờ!” Ngài không hủy diệt con cái của Ngài, nhưng bạn là con của ai? Chúa không hủy diệt con cái của Ngài. Ngài đang cố hết sức để đem họ vào. Nhưng chính ma quỷ được thả ra sẽ hủy diệt con cái của bạn. Vì vậy Đức Chúa Trời chỉ cho phép Sa-tan.

¹⁸⁵ Nhìn xem. Ai là người đã cho phép điều ác giảng xuống và Sa-tan đi ra và hủy diệt tôi tớ hoàn hảo nhất của Đức Chúa Trời cho đến ngay cả Chúa Jêsus Christ, con cái của ông, Gióp, và mọi thứ ông có? Và Đức Chúa Trời đã sai một ác linh xuống đó và hủy diệt

tất cả các con của Gióp và mọi thứ chỉ để thử tôi tớ Ngài. Đúng thế không? Chắc chắn rồi.

¹⁸⁶ Ô, tôi có thể đứng đây trong một giờ và chỉ cho anh chị em thấy chúng, thừa Anh, Chị Em của tôi. Đúng thế, dù bạn có thể là ai. Bạn đừng lẫn lộn Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Chiến tranh là sự phán xét của Đức Chúa Trời đối với các quốc gia. Sự hủy diệt được sai đến từ Đức Chúa Trời. Kinh Thánh đã nói vậy. Và Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời của tình yêu, nhưng Đức Chúa Trời cũng là Đức Chúa Trời của sự thịnh nộ. Và bạn sẽ không đứng trước một tình yêu...Đó là điều làm tổn thương hội thánh ngày nay.

¹⁸⁷ “Cha yêu thương nào đó, tất nhiên Ngài sẽ không phiền lòng khi tôi làm điều này.” Nếu bạn muốn làm điều đó, bạn có thể tiếp tục và làm điều đó, bởi vì tình yêu của Đức Chúa Trời không ở trong bạn ngay từ đầu.

¹⁸⁸ Chúng ta chuẩn bị dự Tiệc thánh trong chốc lát, và tôi muốn điều này thực sự thấm sâu vào anh em. Sự việc của nó là, những gì trong lòng anh em sẽ sản sinh ra, tạo nên cuộc sống của anh em. Loại hạt giống nào anh em gieo xuống đất sẽ sinh ra loại giống của nó. Làm thế nào anh em có thể lấy một—một cây bông ngô và tạo ra một—một cây cà độc dược từ nó được? Anh em không thể làm được điều đó hơn việc anh em có thể lấy một hạt ngô để làm ra một cây cỏ gai. Anh em không thể tạo ra chúng, bởi vì chúng là hai bản chất khác nhau, hai sự sống hoàn toàn khác nhau. Các...Anh—anh em có thể lấy một hạt giống cây cà độc dược và một hạt giống hành tây, và chúng trông giống nhau hoàn hảo đến mức người giỏi nhất cũng không thể phân biệt được chúng. Đúng thế. Điều duy nhất anh em phải làm là trồng chúng. Cả hai trông giống nhau tự nhiên, nhưng hãy trồng chúng. Cả hai sẽ sanh ra; và một cái sẽ là cà độc dược và cái còn lại sẽ là hành tây. Điều đó hoàn toàn đúng.

¹⁸⁹ Nói, “Tại sao, điều gì đã làm cho hạt giống *này*, trông giống hệt như thế *này*, sản sinh ra một loại sự sống khác?” Đó là bởi vì loại sự sống đó ở trong đó.

¹⁹⁰ Và một người nam hay người nữ tự xưng là Cơ-đốc nhân mà không sống kiểu sống đó, bởi ân sủng của Chúa, là một cà

độc được. Bởi trái của chúng anh em sẽ biết chúng. Nếu điều đó ở trong lòng anh em, làm chứng về anh em đang ở một nơi nào khác. Nếu nó xấu xa, nó sẽ ghi nhận rằng anh em đang ở dưới đây. Khi anh em chết, anh em sẽ phải đi đến nơi anh em đang ở rồi.

Nếu anh em tốt và anh em—anh em tốt vì Chúa đã làm cho anh em tốt, và anh em được sanh lại, anh em chắc chắn đi theo con đường đó, bởi vì Sự sống đó sẽ phải làm chứng với nơi này. Nếu nó làm chứng về ở đây, thì đó là nơi anh em đến. Nếu nó làm chứng ở đó, thì đó là nơi anh em đến. Hiểu không?

¹⁹¹ Những gì anh em có ở đây...Hãy ghi nhớ điều này trong tâm trí của anh em bây giờ. Tôi sẽ kết thúc. Nhưng những gì anh em có ở đây là một dấu hiệu cho thấy anh em là điều gì đó khác ở nơi nào đó. Anh chị em đã luôn muốn trở nên hoàn hảo, anh chị em Cơ-đốc nhân. Có một sự hoàn hảo, và sự hoàn hảo đó không có trong cuộc đời này. Nhưng mỗi người nam và người nữ ở đây mà là Cơ-đốc nhân, mỗi người là Cơ-đốc nhân ở đây bây giờ đều đã được vinh hiển rồi trong sự Hiện diện của Chúa Jêsus Christ. Và anh chị em đã có một thân thể khác. Anh chị em sẽ không có thời gian khác, anh chị em có ngay bây giờ. Ngay bây giờ có một thân thể khác đang đợi anh chị em nếu thân thể này chết. Anh chị em có thể nghĩ về điều đó. Nghiên cứu điều đó chỉ một lát.

¹⁹² Anh chị em có biết mỗi người chúng ta có thể ở trong cõi vĩnh hằng trước khi mặt trời mọc vào sáng mai không? Bây giờ, thưa bạn, nếu bạn không phải là Cơ-đốc nhân, thì chỉ còn một điều duy nhất dành cho bạn. Bạn phải đi con đường đó. Nếu bạn đang trên con đường đó, bạn phải đi con đường đó. Nếu bạn là một hạt ngô, bạn sẽ sinh ra ngô. Nếu bạn là một cỏ gai, bạn sanh ra sự sống cỏ gai. Bây giờ, nếu bạn thuộc về một giáo hội ở đâu đó mà không biết và không dạy, và cứ để bạn đến nhà thờ và là thành viên của giáo hội đó...Bạn nói, “Anh Branham à, giáo hội của tôi dạy rằng chúng ta phải tin nhận Chúa Jêsus Christ là Đấng Cứu Rỗi của cá nhân mình. Nếu chúng ta tin vào Đức Chúa Jêsus Christ, chúng ta được cứu.” Nếu đời sống của bạn không phù hợp với điều đó, thì bạn vẫn chưa ở đó.

¹⁹³ Các bạn biết ma quỷ tin rằng Chúa Jêsus Christ là Con Đức Chúa Trời không? Bạn có biết Chúa Jêsus một cách công khai không, hay, bạn có biết ma quỷ đã công khai xưng nhận Chúa Jêsus là Con Đức Chúa Trời không? Và hắn đã không được cứu. Và hắn không thể được cứu; hắn là ác quỷ. Vì vậy việc tuyên xưng Chúa Jêsus là Con của Đức Chúa Trời...

¹⁹⁴ Các bạn có biết tất cả những người Pha-ri-si và Sa-đu-sê đó không, mỗi người đều là những người rất ngoan đạo và sùng đạo; họ đã yêu Chúa bằng cả tấm lòng như thế nào, họ nghĩ; và không nhìn thấy Đấng vô tội đó, Con Đức Chúa Trời, để nhận ra Ngài là Con Đức Chúa Trời. Và tuy nhiên, họ rất sùng đạo (đúng không?), rất ngoan đạo, rất uyên bác, hiểu rõ Kinh Thánh hơn bất kỳ học giả nào của chúng ta ngày nay. Họ không có gì để làm ngoài việc ngồi đó qua các thế hệ của họ và hầu việc Chúa.

¹⁹⁵ Bây giờ, hãy xem những gì Kinh Thánh nói: “Trong những ngày sau rốt...” Với các bạn, những người bạn Cơ-đốc của tôi, và với tình yêu thiêng liêng, Kinh Thánh đã nói, “Trong những ngày sau rốt người ta...sẽ đến một thời kỳ mà con người sẽ trở nên hay nóng giận, lên mình kiêu ngạo, những người yêu thích sự vui chơi nhiều hơn những người yêu mến Đức Chúa Trời.” Bây giờ, đó không phải là sự thật sao?

¹⁹⁶ Một người nào đó trong tòa nhà này đã đi dự tiệc mừng Năm Mới vào đêm nọ, và trong tầng hầm họ đang uống nước giải khát và giải trí và tiếp tục, ăn tối bằng kem, và vân vân. Các nhà thờ thậm chí còn cho khiêu vũ. Hoàn toàn chính xác những gì Đức Chúa Trời bảo họ không được làm, họ làm trong Danh Đấng Christ. Và đây là những gì Chúa Jêsus đã phán cho Hội thánh phải làm, và họ phủ nhận điều đó. Chúa Jêsus, đây là những lời cuối cùng của Ngài, ý muốn và chúc thư của Ngài cho Hội thánh: “Hãy đi khắp thế gian; rao giảng Tin Lành cho mọi người. Ai tin và chịu phép báp-têm sẽ được cứu rỗi; kẻ nào không tin sẽ bị đoán phạt. (Có thể đó là những gì mục sư của các bạn đã đọc. Nhưng đây là phần còn lại của nó.) Những dấu hiệu này sẽ đi theo những người tin; nhân Danh Ta họ sẽ trừ quỷ; họ sẽ nói tiếng mới; nếu họ bắt rắn trong tay hay uống giống chi độc, cũng

sẽ chẳng hại gì; và nếu họ đặt tay họ trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ bình phục.”

197 Vậy thì, đó là những gì Chúa Jêsus phán để họ làm trong Danh Ngài. Họ phủ nhận rằng điều đó tồn tại, nhưng họ đi và làm ngược lại những gì Ngài đã phán, dạy rằng nó đã qua rồi, không có gì liên quan đến nó, và dạy thần học thay vào đó.Ồ, không có gì ngạc nhiên khi chúng ta đang ở trong tình trạng hiện tại.

198 Nhìn đây, để tôi nói cho anh em biết, người anh em của tôi. Khi Hội thánh đến được chỗ cho đến khi nó có, mà mỗi thành viên trong đó đều được ban cho Đức Thánh Linh và quyền năng, cho đến nỗi những dấu hiệu sẽ theo sau họ.

199 Tôi nghĩ đến Thánh Phao-lô ngoài kia trên hòn đảo sau khi bị đắm tàu. Đức Chúa Trời đã ban cho ông một khả năng. Khi mười bốn ngày đêm...Tất cả hy vọng họ sẽ được cứu đã biến mất. Con thuyền nhỏ, cũ kỹ lắc lư như *thế*, và tất cả họ đều khóc, và mười bốn ngày đêm. Phao-lô đã ở dưới đó, có một khả năng. Ông đi ra; và ông nói, “Hãy can đảm lên, vì Thiên sứ của Đức Chúa Trời, mà tôi là đầy tớ của Ngài, đã đứng bên cạnh tôi và phán rằng, ‘Đừng sợ, vì người phải được đưa đến trước Sê-sa. Và kia, Chúa đã ban cho tất cả những người đi thuyền với người.’”

200 Khi con tàu bị đắm và trôi dạt vào bờ biển, và họ đến đó với những người bản địa, Phao-lô đang nhặt một số que củi, và ông đi và đốt lửa. Và trong đó có một con rắn lớn, ngoạm lấy tay ông. Bây giờ, con rắn đó đã chích chất độc vào tay ông mà sẽ giết chết ông trong vòng một phút. Người thổ dân nói, “Hãy xem người đó ngã chết, vì anh ta sẽ chết chỉ trong một phút nữa.”

201 Ông bị xiềng xích vì rao giảng Phúc Âm. Những người sùng đạo trói ông vào xiềng xích. Những giáo hội tốt nhất ngày đó là thứ đã xiềng xích ông. Nếu đó không phải là Hiến pháp của Hoa Kỳ, thì ngày nay họ cũng sẽ làm điều tương tự. Đúng thế! Chỉ đợi cho đến khi nó bị—cho đến khi nó bị phá sản nhiều hơn một chút.

202 Và một con rắn cắn vào tay ông. Bây giờ hãy xem. Phao-lô không sợ hãi. Ông nói, “Chúa Jêsus Christ phán, ‘Nếu họ bắt rắn, nó sẽ không làm hại họ.’” Vì vậy ông đi qua đây, rũ bỏ nó trên

ngọn lửa; quay lại và đi lấy một ít củi và nhóm lửa trở lại; quay người lại sưởi ấm lưng, và quay người về phía này và sưởi ấm đôi tay mình. Người bản địa nói, “Tại sao anh ta không chết? Tại sao người đàn ông đó không chết? Anh ta nên chết đi.” Nhưng Phao-lô đầy dẫy Đức Thánh Linh (hiểu tôi muốn nói gì không?), rất đầy dẫy Đức Thánh Linh cho đến nỗi chất độc không thể đầu độc ông.

²⁰³ Ô, anh em ơi, xin cho tôi một hội thánh đầy dẫy Đức Thánh Linh. Đức Chúa Trời sẽ làm trong một năm điều mà tất cả các nhà thần học đã không làm được trong hai nghìn năm. Anh em đợi cho đến khi sự xúc dầu của Hội thánh thực sự đến với những người còn sót lại trung tín. Sau khi những cánh cửa của dân Ngoại được đóng lại, ô, lúc đó Đức Chúa Trời sẽ xúc dầu cho một Hội thánh. “Kẻ nào ô uế, cứ để người ấy ô uế. Kẻ nào công chính cứ để người công chính, và kẻ nào thánh cứ để người ấy vẫn thánh.” Và Đức Chúa Trời sẽ xúc dầu cho Hội thánh bằng Quyền năng của Đức Chúa Trời, và mọi việc sẽ xảy ra. Không chỉ lúc đó, mà Ngài đang làm điều đó bây giờ.

²⁰⁴ Xem các dấu lạ và những điều kỳ diệu; lúc đó mọi người nhìn xung quanh và nói, “Ồ, đó là của ma quỷ.”Ồ, bởi vì họ không biết Kinh Thánh, cũng không biết quyền năng của Đức Chúa Trời. Và đó là lý do tại sao họ nói điều đó.

²⁰⁵ Xin Chúa ban phước cho anh em. Tôi xin lỗi vì đã giữ anh em lại muộn thế này. Tôi rất hiếm khi làm điều này, nhưng tôi không thường xuyên ở với anh em lắm. Vì vậy có thể tôi đã không trả lời những câu hỏi này theo suy nghĩ và sự việc của anh chị em. Đó là hai câu trả lời sáng nay. Nếu tôi không, xin Chúa ban phước cho anh chị em. Và tôi—tôi không có ý—làm anh chị em khó chịu hoặc điều gì đó. Tôi chỉ phải nói những gì...Anh em hỏi tôi câu hỏi. Tôi cố hết sức theo như tôi biết cho câu trả lời. Đúng thế.

²⁰⁶ Bây giờ, có lẽ tôi không biết quá nhiều về những sự việc. Tôi không biết điều mà tôi nên biết. Nhưng một điều mà tôi biết, Chúa Jêsus Christ cứu chúng ta khỏi tội lỗi, gìn giữ chúng ta khỏi tội lỗi, và ban cho chúng ta quyền năng của Ngài và phước lành của Ngài.

207 Và nếu anh em chỉ để ý xung quanh và xem điều gì xảy ra trong những người được cầu nguyện cho...Nhìn khắp các quốc gia và nhìn vào những dấu hiệu và điều kỳ diệu ở khắp mọi nơi. Và nhìn vào thời gian sắp tới. Giống như hai nhánh chúng tôi đã giăng ở đây cách đây đã lâu, đến từ Sáng thế ký, làm thế nào họ đang làm chứng ở khắp mọi nơi. Làm thế nào người không tin, rất chính thống và trang nghiêm trong tôn giáo của mình, nhưng có một hình thức tin kính, nhưng phủ nhận quyền năng của nó...Và Hội thánh đang tiến bước.

208 Xin Chúa Jêsus ban phước cho anh chị em, mỗi người, là lời cầu nguyện của tôi. Và cầu mong anh chị em sống đến nỗi anh chị em sẽ trở nên cư mang, xin Chúa đặt trên anh chị em dân sự, gánh nặng về những linh hồn hư mất đến nỗi anh chị em không thể ngủ được cả ngày lẫn đêm. Cầu xin Đức Chúa Trời ban cho Đền tạm Branham này đặc ân để cư mang như vậy. Tôi không quan tâm nếu anh chị em không bao giờ la hét, nếu anh chị em chưa bao giờ làm bất cứ điều gì khác, nếu anh chị em thực sự quá nặng gánh vì những linh hồn hư mất cho đến nỗi anh chị em không thể ngủ được. Khi anh chị em làm điều đó, thế giới sẽ lên vào đây để được cầu nguyện cho. Đúng thế. Thế giới sẽ đến để được cầu nguyện. Anh chị em sẽ được biết đến ở khắp mọi nơi. Đức Chúa Trời ban cho chúng ta Thánh Linh của Ngài: làm cho chúng ta trở nên khiêm nhường; làm chúng ta tan vỡ; và làm cho chúng ta có đầy quyền năng của Đức Chúa Trời để chữa lành người đau, đuổi quỷ, làm những dấu kỳ phép lạ lớn lao; khi anh chị em đặt tay trên người đau và cầu xin ơn phước đó, không một do dự trong lòng, anh chị em tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó. Hãy quan sát bệnh nhân đó, người ấy sẽ bắt đầu khỏe lại. Tại sao? Điều ác đã biến mất khỏi người đó. Cũng giống như cái cây đang đứng, Chúa Jêsus nhìn mà không có trái trên đó. Ngài phán, “Người bị nguyện rửa.”

Hai mươi bốn giờ sau họ đi ngang qua. Phi-e-rơ nói, “Nhìn kia, lá đã héo rồi.” Điều gì đó đã xảy ra. Lời Đức Chúa Trời đã được nói ra.

209 Chúa Jêsus phán, “Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Vì nếu các ngươi nói với ngọn núi này hãy dời đi, và không nghi

ngờ điều đó, nó sẽ vâng lời các người.” Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời.

Bây giờ, là giờ Tiệc thánh. Trong khi chúng ta cúi đầu, tôi sẽ mời ai đó đến chơi piano.

210 Lạy Chúa, đây là thì giờ, thời điểm mà có lẽ những người nam và người nữ, Chúa ôi, khắp thế giới sẽ thấy giờ phán xét trọng đại đang đến gần khi Đức Chúa Trời sẽ phán xét mọi dân tộc theo lập trường chính trị của họ. Mọi chỗ, mọi nơi, và mọi người đều phải chịu sự phán xét của Đức Chúa Trời. Và Cha ôi, chúng con rất vui khi biết rằng có một lối thoát cho những người này...là những người muốn trốn thoát. Và lộ trình đó là qua Chúa Jêsus Christ, Đấng là—Con cháu Đa-vít. Và chúng con cảm ơn Cha, lạy Cha yêu dấu, vì đã từng sai Ngài đến thế gian, rằng Ngài là Đấng Trung Bảo mà chúng con có thể đến; Ngài sẽ cầu thay cho chúng con, và xóa bỏ tội lỗi của chúng con, để chúng con thoát khỏi cơn thịnh nộ và sự đoán phạt của Đức Chúa Trời. Chúng con biết rằng cơn thịnh nộ sẽ đến. Và điều đó, như Giảng đã nói trong những ngày đã qua, “Chạy trốn khỏi cơn thịnh nộ hầu đến.”

211 Bây giờ, Chúa ôi, chúng con cầu nguyện rằng khi chúng con dự Tiệc thánh tối nay, Chúa sẽ thánh hóa chúng con, Chúa ôi, với Huyết thanh tẩy của Chúa; và cầu mong mọi tội lỗi của những người này được tha thứ. Con khiêm nhường và chân thành cầu nguyện, lạy Chúa, rằng Ngài sẽ không để một người nào trong chúng con nhận lấy nó cách không xứng đáng. Vì Ngài đã phán trong Lời Ngài, nếu chúng con làm như vậy là mắc tội với Thân và Huyết của Chúa. Giờ đây, lạy Cha, xin khiến những người này được nên thánh và tận hiến, để chúng con có thể nhận lấy điều này không tì vết.

212 Và bây giờ, thưa Cha, chúng con nhận biết Tiệc Thánh được ban đầu tiên ở Ai Cập. Và những người mà đã dự Tiệc Thánh, chiên con và bánh, khi họ lên đường, họ đã hành trình trong đồng vắng bốn mươi năm; và không có một người yếu đuối nào trong số họ khi họ ra khỏi đồng vắng. Họ đã dự Tiệc Thánh.

213 Xin Chúa thương xót. Con cầu nguyện để tất cả những người đau sẽ được chữa lành, tất cả những người hư mất sẽ được cứu. Và những ai hình thức và lãnh đạm, xin cho họ được tiến lên gần

những ngọn lửa của Chúa, sưởi ấm linh hồn của họ. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin tha thứ cho chúng con bây giờ và giúp chúng con. Chúng con cầu nguyện trong Danh Con Ngài.

214 Và trong khi chúng ta cúi đầu, tôi tự hỏi (khi người anh em đang chơi đàn piano một hợp âm nhỏ) nếu có một người ở đây giơ tay và nói, “Anh Bill, tôi—tôi xin thành thật...cho tình trạng của một linh hồn. Tôi—tôi—tôi muốn anh nhớ đến tôi. Tôi—tôi—tôi muốn nhận lãnh Đức Thánh Linh.” Mời anh chị em sẽ giơ tay lên chứ? Nói, “Xin nhớ.” Xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho anh, và anh, anh, và anh. Xin Chúa ban phước cho anh, và chị. Xin Chúa ban phước cho chị, chị, và anh, thưa Anh. Chao ôi, những bàn tay ở khắp mọi nơi. Xin Chúa ban phước cho anh, Anh ơi. Xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho chị, Chị ơi. Chị, thưa Chị, tôi thấy bàn tay chị, rằng chị muốn nhận được Đức Thánh Linh. Xin Chúa ban phước cho anh, thưa Anh.

215 Anh chị em không muốn bước đến gần hơn một chút chẳng. Anh chị em hãy nhớ, chúng ta đang sống gần sự Đến của Chúa chúng ta. Bây giờ, Đức Chúa Trời đang xác nhận Lời Ngài, những dấu kỳ và phép lạ ở khắp mọi nơi.

216 Bây giờ, chắc chắn rằng Đức Chúa Trời sẽ không để tôi đi ra và được xúc dầu bằng Đức Thánh Linh để thực hiện những dấu kỳ phép lạ, trở lại và rao giảng Lời, vân vân, và sẽ ban phước cho nó ở mọi nơi, và làm những điều này, trừ khi Ngài ban cho tôi một số khái niệm về Lời Ngài. Ngài sẽ không ban cho điều đó. Vì vậy tôi biết những gì tôi đang nói về.

217 Nếu anh chị em không có Chúa Jêsus Christ, thì không có Đức Thánh Linh, cầu xin Đức Chúa Trời đừng để anh chị em được yên nghỉ cho đến khi anh chị em nhận được Đức Thánh Linh. Đừng để bị lừa dối. Chỉ đừng lấy một trong những lời xưng tội khô khan hình thức này và nói rằng anh chị em đã nhận được Đức Thánh Linh. Anh chị em không nhận được Đức Thánh Linh khi anh chị em tin. Anh chị em không tin để có được Đức Thánh Linh. Đó là một sự ban cho của Đức Chúa Trời. Phao-lô nói, “Anh em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh kể từ khi tin chưa?” Vì vậy hãy tin điều đó. Và cầu xin Đức Chúa Trời ban Điều đó cho anh chị em.

²¹⁸ Bây giờ, Cha ôi, với những người đã giơ tay lên, Con cầu xin Ngài ban cho họ Thân vị của Đức Thánh Linh ngay bây giờ. Xin Ngài đến sâu vào trong nhiều, mười hay mười lăm cánh tay giơ lên này. Con cầu nguyện rằng Ngài sẽ ban cho mỗi người trong họ phép báp-têm của Bản thể Ngài. Xin cho họ được đầy dẫy Đức Thánh Linh, cho đến khi những dấu kỳ và phép lạ sẽ xảy ra trong đời sống của họ, họ sẽ thấy đủ loại dấu hiệu. Giống như Chúa Jêsus đã phán, “Những dấu hiệu này sẽ đi theo những kẻ mà tin.” Xin nhậm lời, Cha ôi. Chúng con khiêm nhu cầu nguyện trong Danh Con Ngài, Chúa Jêsus Christ. A-men. (Anh Neville.)

HỎI VÀ ĐÁP VIE54-0103E

(Questions and Answers)

LOẠT BÀI CÁCH XỬ SỰ, TRẬT TỰ VÀ SỰ DẠY DỠ CỦA HỘI THÁNH

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 3 tháng Giêng, năm 1954, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A, được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org